

34

E. 37.

243

ŠKOLSKÁ KRONIKA.

nová kn
16 novby

34

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

Mecenášov učiteľov,
pri n. k. ľud. škole v Hbaligovciach
spínajúcejich od r. 1918.

Rusina Jozef r. 1919-1920.

Podolský Maria od 1920-1921

Ledényi Aurelia od 1. sept. 1921-
do 1. mája 1931.

Od 1. dec. 1930 je škola dvojtriedna
na II. pos. triede učiteľovali:

Anna Michalová 1. XII. 1930-30. VI. 1931.

Jlila Horváthová 1. okt. 1931 - 30. VI. 1933.
Helena Figurovičová 18. feb. 34 - 30. VI. 34.

Na op. - uč. slauici:

Barbela Bočárová 1. IX. 1946 - 1. IX. 1949

Anna Nedorotňová od 24. X. 1949 -

Marta Veselová od 24. X. 1949 -

Karol Pokrievka v. p. 1. IX. 1931 - 31. XII. 1931.

František Očenášek 1. I. 1932 - 30. VI. 1932,

Cyril Lapsauský op. - uč. 1. sept. 1932 - 30. VI. 1933.

Kauz. Běloček, r. p. uč. 1. IX. 1933 - 30. VI. 34

Jozef Ozarec od 1. IX. 1934 - 15. X. 41.

Anna Štefánková od 15. X. 1941 - 1. IX. 1946.

na II. pos. triede.

Frithonir Schmidt 1. IX. 1934 - 15. X. 1934.

Rudolf Honečný 15. X. 1934 - 1. V. 1935.

Libuša Přestánová 1. V. 1935 - 1. VI. 1935.

Ondřej Záhradník 1. IX. 1935 - 31. VII. 1936.

Alžběta Gynďanková 1. IX. 1937 - 31. VII. 1939.

Mária Lidimová r. Gencaričková 1. IX. 41 -

Ondřej Štefáněk 15. X. 1941 - 1. IX. 1946.

Berta Michalová

Marta Kásmarová 15. VI. - 30. VI. 44

Alexander Koblík 15. X. - 30. XII. 44.

Marta Štefánková 8. X. 1945 - 1. IX. 1946.

Magdalena Bodrová 1. IX. 1946 - 31. VII. 1948.

Eleus Mertová z. Jemelková 1. IX. 1947 -

1921.

Novú školicu v Haligovciach som navštívila dňa 1. sept. 1921. - Nové miesto, nový ľudia, nové okolnosti obkličujú mňa. Najvyššieho volám na pomoc! -

Škola pekná, moderná, kraj milý, veselý. Jáké ne-
hody tu čakajú na človeka? Tajnosť. - A práve, keď
by som hlboko presviet všetko na jeden okamih. Ťeriet
do budúcnosti! ... Marné myšlienky...

Len suchú kritiku!

Škola naša pred rokom 1832 už existovala. Nebola také
moderná, jako dnes sa stala na mieste terajšieho
cintorína; bola malá drevenná chalúška. Učiteľ
nebol diplomovaný, obvyčajne pochádzal z Poľska. Škola
premenovaná, pred 30-40 rokmi bola a novu vybu-
dovaná a na tomto mieste, kde terajšia škola stojí,
bola postavená, ale len z dreva. Peknú, modernú
dnešajšiu školskú budovu v r. 1914. vystavili veriaci
v. kat. cirkve haligovskej. Čest a chvála im za to, že
chudobný ubiednení, dbali na to, aby škola, jediný
podnik kultúrny rozširovaci, mal budovu peknú, modernú,
aby už aj z vonkajšok ornačoval: tu sa rozširova svetlo,
svetlo duše a umu!

1922.

Nového nič mňa a moju školskú obec nerastiklo.
Učiť a vyučovať, to je našou povinnosťou. Každý musí
statočne svoju prácu vybrať; lebo už aj písomo hovorí:
„Stoľli sa a pracuj!“

Dieťa usilovne chodievali do školy; privykli ku mne
a ja navykle som na ne. Slovom: spokojnosť práce
v našej školskej obci. - Daj Bože tvoju pomoc, aby
to aj na ďalej tak bolo! „Indciach našich a
vašich nech prebija pokoj a láska.“

Škola naša v tomto roku dostala študium, lebo tu sme v
novej budove nemali; taktiež obhradili pred učiteľským
byťom mohli raka dočíta s tým sľubom, že na budúce
obhradie celý školský dom. - Zahrali sme si aj divadelnú
hru, a to po prvýkrát sa stalo v Haligovciach. Hedy
rozviedli sme novotu, do nášho tichého, ubiedneného
života, cieľom rozveselenia ducha nášho.

1923/924

školský rok.

Ľak obzvyčajne, i teraz sme začali tento rok s láskou. Láska, k mojim deťom, v srdci mojom, nech nezhasne nikdy; lebo len dotiaľ bude vo mne sluch, Majstka môže panovať.

Ľde všetko riadnom poriadku a v pokoji.

Ľak predošlom roku, Ľak aj teraz ráhrali sme s mládežou divadelné hry, cez zimnú viackrát.

Obec skutku dala obhádiť celý školský doo, Ľak to predošlom roku slúbila.

I mládežou aj v tomto roku sme hráli divadlo. Ľudom sa to ľubilo a veľkom počte sa súčasťmili na našich prednáškach.

Zima bola tuhá v tomto roku, ale našim deťom neškodila. Vesna rávitala dost neskoro, ale za to keď tieto riadky píšem je všetko okolo nás pekne, rákvitnulé, slubujú úrodnú úrodu.

Príbližujeme sa ku koncu školského roku. Ak! či nám dobre padne si trocha oddýchnuť!

1924/925. šk. rok.

Nový školský rok! Čo prinesie? Či moc rá-
dosti a či smútok a trápenie? Myslím, že u ka-
deho po trošku; tolko, kolko unosieme, aby nám
neuškodilo.

Ľaseň pekná, máme moc slnečných dní a
ľudia si svoju úrodu poukladati do stodôl.
Ľeti sa (roja) hrni do školy, je mi veselo, ved
oni mi prinášajú detinskú lásku, novú prácu.
Mám malučkých ľudí okolo seba; ktorý usmieva-
sa na mňa, ktorý rádosťou myslia na to, že
rážtrá nás dáčo nového usľisla robmna; ktorý
ani nevedia, že na kolko potrebujem ja ich
aby som rábrudla na úrašky tých strubých.

Aj pisma k nám došla. Tucha, tvrdá pisma.
Snahu celú mimu takrečeno skoro nebolo. To bolo
pre mojich žiakov dobre, lebo nemuseli brodit'
po snahu a šaty ~~sa im~~ nepremokly. Nemoc
väčšia nepanovala medzi detmi; všetko bolo
odhravé a veselé; pri svojom skromnom obede,
ktorý každý deň tu v škole odbavili boli všetci
dost dobrým odhravotnom vkuse. A to je hlavné.
Prvý a tretí ročník je ale svojom učive moc
slabý. Prvom ročníku sú 2-3 ešte tak telesne,
jak duševne nevyvinutý na školskú prácu. Čo
robiť, doplnili 6. rok. - Tretí ročník je tiež slabý;
veď sú to všetci, ktorí na čas svetovej války ušli
svet!

Žiadne premeny neboly v živote našom, je celá školská
obec spolu, nikto sa neodďälil s nás na večný pokoj.
Tak sa mi rodá, že každému je milé toto, plačlivé
údolie."

Výlet sme v jar zrobili do Pienin, pozreli sme si
s detmi "Červený - Kláštor". - Ďalej s väčšimi deťmi
boli sme v Keimarku. Obzreli sme si tam: Kláštor
školu, mestánku, št. ľud. školu, xánok Fiköliho, kostol
r. kat., kostol evang. cintorin a iné. Deti mali radosť!
Prvýkrát cestovali na vlaku, prvý raz vjdeli mesto.
Lama novota. K tejto ceste pripojil sa našej št. obce
aj lešnický učitel p. Kapolka, tiež z lešnickymi väčšimi
deťmi a sprevádzal nás aj miestny pán farár
p. Andr. Podolský. Na tomto výlete bolo 20 účastnikov.
Pravda, deti priniesli nové skúsenosti a učitelia
právdnu peňazenkou. Nič zato, o tri týždne
bude 1. júla a do peňazenkou príde nové zrus!
Ovšem nestále.

1925 - 1926. šk. rok.

Celý rok nič zvláštneho sa neudalo. V roku 1925. aug. 20. dostaly sme nového duchovného. Predošlý presiel do Veľkej-Trankovej. Premena sa stala s týmto aj v osobe predš. šk. stolice, miesto dp. Andreja Podolského zaujal dp. Michal Bašik, z Rabcí.

Školáci dochádzajú bola dosť dobrá. Deti boli zdraví a navštívne navštevovali školu. Pre vyživovanie ťažká vec je to, že deti sa slabo stravujú. Celý deň sú na suchom „moskálitku“. Pre rozsiahlosť a roztratenosť dediny nemožná vec je deti pošlať domov na obed; tu si musia svoj suchý, chudý obed zjeť. Bo robí! Niet pomoci. 1926. vo jasiaroch sahraly sme aj divadelné hry a mládežou. Tadarilo sa. V tomto roku po 24. novembrom účinkovaní mala som aj jedno mesačné zdravotní dovolení od 1-30 júna 1926. Prvá dovolení za 24. roky.

Školák rok 1925/26 so skončil dňa 29. VII. 1926.

1926 - 1927. šk. rok.

V tomto roku zaraz na zariatku školského roku bola oprava gazdovských stavísk, tiež vyštavili nový závod. - Dľa rozpočtu veriaci platia od jednej osminy 8-9 Kč. na vydržiavanie školy. Toto ústavenie je dosť nepríjemná vec, lebo platiť každému ťažko padne, ale zato vyjmuje 3-4 pády platiť každý. - Utvorila sa aj nová škol. rada v tomto šk. roku. - Lidovia šk. stolice sú dosť poriadny ľudia a čo len možno všetko držia a robia pre školu, nerobia moc protinamiestok. - Tento šk. rok nebol veľmi poľarený, pretože v jaseňi medar detmi vypukla „červienka“, potom dec. a janiári „špranicatka“, s týmto moc trpela aj školáci dochádzajú. Potom prišla jar! To je už celý trest pre učiteľa. Každý rodič prosi o prepustenie detata, lebo ho potrebuje pri jarnejch prácach. A ešte ten krásny máj! Vtedy sa ide stáda pásť a každý má osobitné pasvisko. Kto má istú pasť? Školák. Rolník nechce poskopiť, že

prečo majú deti od mája do školy chodiť? ...
On do pola! Tam je zdravo. A podľa svojho amijst-
nia i robia. Deti ráno o 4-5 hodine idú past.
Aj do školy ich pošlu, lebo sa boja trestu, ale čo má
z toho učitel? Deti prerozkveli, ukonave príjdu do
školy: spať.

Dňa 6. V. 1927. Slávila som 25 ročný jubileum
svojho nünkwanania. Kollegovia, taktiež Jostijn, Pani
Fahari distriktu sp. staroveského, aj občania prekvapili
mňa peknými darunq. Keinakala som to z tým väčšie
bolo moje prekvapenie.

Dňa 20. V. 1927. Navštivil školu našu Os. pán Biskup
z príležitosti udeleniania osv. birmovacie, hjeed tento
den bola birmovka v Rishvalde, kde aj našich bir-
movali a popobotrim bola biskupski návšteva našej
fary a školy. - Os. Pán Biskup bol spokojný a vylovil
ortojn dobrú mierku a naria denie a imé veči školsti,
a školu sa bykajice.

Dňa 21. V. 1927. navštivil naše okolie minister zdr-
votnictva dp. Fiso, sprievode vysokejšejšieho pána
podanua Androja Ellinku.

1927 - 1928. šk. rok.

Všetko starom poriadokem. Príslo pár nováčkov
dost slabých rozumne. - Malj sme pekne pred-
nášky, ktoré s čiastky dp. M. Bačik držal, čiastky
učiteltra, taktiež sme povolali p. lekára Alex.
Kuchla, ktorý nam držal prednášku prevode
Kina a tuberkolozu. - Zadoverili sme si

aj nové učebné pomôcky v cene 700-1000 Kč.
V tomto šk. roku sa začala aj 8 ročná školka
Docháďka. - Fačko to ide, ale na šťastie len 2 ša-
Kov je, ktorí do 7. ročníka majú chodiť. Fok to
bude na budúce - neviem.

1928 - 1929. šk. rok.

Je nás viac jak v lani bolo, počet riakov
je už taký, ktorý prevyšuje počet. Škola meli,
nás veľa. Deti zdrevé, veselé, živé. Leto pekne
vysušilo v ich hlavickách všetko, čo v predošlom roku
sa naučili. - Možem z nové rícat, lebo nemám

na čom raskladat a na druhého sa spoliehat.
Medzi školskou inšpekciónou riadnej nemoci
netolo; ale na jar u cigánov vypukol škvrnitý
tifus. Cigánov vzali do špitálu a my sme
ďalej navštevovali školu, lebo prišli od úradu
vyslanci, ktorí urobili desinfikovanie školy,
pravda ranechajú mnoho rúpachu,
ktorý 2 mesiace sa rozliehal po učebni.
Všetko sa poriadkom dokončilo. - V tomto
škol. roku sme dostali prepis aby sme
druhú triedu rozložili, pretože školský poriadok
bolo do 80. - Druhá trieda sa bude stavať, jak
nám na výdavky Krajský úrad povolil odpre-
daj lesa.

23. V. 30

Fr. Malin
ok. imp.

1929. - 1930. šk. rok.

Videlsom

21. II. 1930

František Klein

circ. okr. školstvo.

V tomto školskom roku má sa naša škola na
dvojtriedku rozšíriť. Či bude x toho dočís, a keď?
Deti je moc, trieda malá, tesno sedia, ale obchádzka
je dobrá. Ziadna nemoc sa nevyskytla, vedor tomu,
že školitých obciach na pr. v starších deti sú nemocné.
V r. 1929, dňa 27. novembra odišiel nám p. farár Michal
Bačík do Lučiek (Liptov). Zostali sme sami, dočiasne
spravuje p. majštin faru dp. Martin Martinko a Lechnici.
Vdp. M. Bačík, keď odchádzal, deti veľmi ťažili za ním;
bol prisrý, dobrý knas, spravlivý ľudomil; moc prac-
oval na ľud a jeho neprítomnosť pocítia ľudia, len potom,
keď dlhší čas bude už oddialto preč. -

Keď dlhší čas bude už oddialto preč. -

Vdp. Martinko farár úrad odobol dňa 14. mája 1930
vdp. Františkovi Očkaják.

Tiez v tomto čase (12. V. 1930) začali renováciu kostola
a fary.

Dňa 23. V. 1930. mali sme aj návštevu p. školského
inšpektora x Kežmarku.

V mesiaci máj 1930 previedla sa aj spisovanie
majetku obce, pre štatistické ciele. V mesiaci

decembri 1930. bolo sčítanie ľudu. Naša obec dá
sčítania mala vyše 600 obyvateľov.

Mimo týchto udalostí stalo sa, že školu naša
stala zostala dvojtriedkou. V mesiaci novembri 1930.,
došlo povolenie od Referátu nárno na I. dvojnásobné
povolenie na šk. r. 1930/31. triedu. - Hneď bol vypísaný
súťaž; a 6. dec. 1930 došla naj nová dočasne nah-
radná učiteľka, slečna Anna Mihalovová zo Spišského-
Podhradia. Učiteľský skúpný nemá, má 4 mestianky.

1931.

Vyučovanie, pretože sú dve učiteľské sily a len jedna
učebňa, ide sa tak, že od 8-13 hodiny vyučuje sa
žiakov 3-8 ročníka, a odpolední od 13-16 hodiny žiaci
I-II. ročníka; v každej triede je po 53 žiakov. -
Ide to veselo, žiadnej nemoci niet, všetko radosť
až radosť. - Len ja som vyčerpaná, lebo od septembra
až do 8. dec. sama som učila 106 žiakov, ani štvrtok
som nemala voľný, deň po pri dnu v práci,
bez oddychu.

Deti, ktoré v šk. r. 1930/31. prišli do I. ročníka sú tak
telesne, jak rozumne slabé. Drobný. Moc ich je
25! A to tak bude už každý rok.... Stále.... tie dve, ale tri
triedy nám nebudú stačiť, a tu na druhú triedu nevieme
peniaze. - Bieda všade. Grajciarska ľudia nerobia, lebo
nárobku niet. - Nezamestnanosť, hospodárska kríza
na nivoč privedie ľudí. Hospodárske výrobky klesajú
v cene. Čo hospodár kupuje, to je ešte väčšie v cene,
ale, čo hospodár má na predaj, toho cena klesla.
Cena dreva tak klesla, že naj naša nová učebňa
triedu, vyšla na.... Mysleli sme, že predá urbar
drevo a vystavíme školu, ale drevo nekupuje nikto,
tojest nikto nedá takú cenu za les, žeby sme mohli
za tie peniaze novú triedu vybudovať. Trápime
sa stálej so striedavým vyučovaním.

V školskom roku mali sme prednôstky, školy, diadlo,
slávili sme 7. III. nar. p. Prezidenta, deň mieru, deň
A. Komenského, sadenie stromkov, oslávili sme pamiatku
M. R. Štefánika, vydržovali sme deň Matiek. Mali sme
vychádzku do Kvaplovej jaskyne halizovskej, ku Dunaju,

na Smerdžonku (kúpele).

Nová dedina
spr. náčelník

10/VI 1931

Videl som pri návšteve školy
23.VI. 1931. František Klein, dekan farár rychvaldský
cirkovný okresný školsorca.

15. júna 1932.

Frau Malin
spr. inšp.

1932/33.

Školský rok započal dňa 12. septembra, nakoľko
voľba učiteľov bola 4. IX a škola (budova) nebola veľ-
ké prázdniny čistená, ale ponechaná na september.

Výučovanie zahájila moja maličkosť. Veľkých žia-
kov v oboch triedach je zapísaných 122. V I. triede
(1. a 2. št. r.) je 59 žiakov, v II. tr. (3. - 8. št. r.) 63 žiakov.

Budova: Terajšia školská budova je tretia školská stavba.
Prvá škola (dľa ústneho podania) bola drevená, maličká
a stála pri ceste n terajšieho cintorína. Druhá škola
obec vystavila na mieste terajšej školy. Preto, že bola ve-
lá drevená a drevo bolo ešte surové, pod vakovkou rýchlo
zhnilo. Budova stála na vlhkej pôde. Terajšia bud-
ova je stavaná z tehál, krytá eternitou. O odstránení
menších nedostatkov (kľučka, kľučie, umývadlo atd.) šk.
stolica sa málo stara. Dvoj je nedostatočne ohradený.

Medzi inými treba pripomenúť, že dňa 27. mája 1933. bola na škole spozorovaná nákazlivá nemoc, osipky. Všetko žiactvo ať na dvoch či troch bolo spomenutou chorobou nakazené. Okružný lekár to nistil, preto škola bola zatvorená od 27. mája do 10. júna 1933. (dva týždne). K vážnejšiemu prípadu však nedošlo ať na iste dvojčom dečko, ktorí onemocneniu podľahli.

Školský rok bol zakončený slávnostnejšie než po iných rokoch.

Dňom 28. júna sa skončilo vyučovanie za prítomnosti učiteľského sboru, žiackej školy. Po malej skúške boli krátke predlovy, v ktorých obsahom bol vyličomý výkon, význam školy pre život. Po slávnosti bola sv. omša, po ktorej bolo zapievane: Te deum. Deti sa radosne rozlúčly s peknými spomienkami.

Krátko nato opustil svoje pôsobenie org. uč. Cyril Lapšanský, pretože musel nastúpiť prezenomiu vojenskej služby.

J. Kováčková
vyp. učiteľka.

1933-34

Dňom 30. júna 1933. obidve žiacke učiteľské stánie zaslať uprávdnili. Dozavadný správca št. a org. uč. Cyril Lapšanský musel odstúpiť ako prez. vojenskej služby. Druhá učiteľka sála J. Kováčková, vyp. uč. bola býv. samým dňom zo vojenskej služby prepustená, pretože nemala učiteľský diplom. Na vyprávaný súbeh na 1. učiteľ. stánie bol za náhr. kantora-učiteľa zvolený jednomyseľne fraut Běloch, býv. vyp. K. uč. v

Preložil vpr. učitel J. Očkajač pre svoju chorobu učitel. službu zastávať nemôže, v jarnom čísle „Kestrička a Zprav“ bol na II. uč. staniou vprisaný súbeh s lekolon do 27. jan. 1934.

Dňa 28. jan. 1934 bola shromáždenu škol. stolica v p. k. flūd. škole haligovskej z uchablených bola jednovhlasne zvolená za vpr. učitelku Helena Žigalovičová, zo St. Lihovne. Menovaná staniou prajala dňom 14. februára 1934.

Soúbe od dňa 12. II. 1934 kuajša škola bola zalovena pre vyprky do 26. I. 34. na naniadleni škres. škara

Daly sa zúčoval ridaus, obane učitel stoure byt obablene.

Dňa 12. II. 1934 napísal kuajšiu školu pau škol. inspektor z Kestričky hauz Malik.

Belom roku nebolo žias v nger nžnoenjer udalost!

x Haus. Běloch vpr. uč. ku. šary
 x x Helena Žigalovičová vpr. uč.

Preložil na inšpekciu dňa 12. II. 1934 bolo nri naniadlene, ab som olozdat školu do ruk pau a ficiara (zakončepiu týmto prisamie kro mity a majem buducemu pame opravovimuo lo šaar v učinkovaní na luv. škole).

Haligove 17. II. 1934.

J. Očkajač
 vpr. učitel.

6. VI. 35
 Ivan Malik
 Dv. insp.

1934-1935

Dňa 10. júla 1935 prešli sa mračená, ktoré spôsobili veľkú povodeň. Škoda bola značná, zvlášť keď chudobnejší boli poškodení, je ťažko sa z toho vzpomínať.

Školský rok 1934-35 započal sa dňom 1. septembra kedy nastúpili dvaja noví učitelia; na miesto odišlého Fr. Dělaha a Heleny Figarlicovej; Tichomír Schmidt v. j. p. n. a Jozef Cravec n. čakali. Dňom 15. okt. sa Tichomír Schmidt vzdáva miesta a odchádza ako externista na Sp. Hapilubn, aby (na) urobil rozdielnu prílohu. Jeho miesto zaujíma Rudolf Konečný dňom 15. nov. 1935 ktorí opúšťa 1. mája a nastupuje M. Líbeš. Křestánová. 1

1. januára 1935. boli Haličové vpravení ničakým požiarom v Haličove.

Dňa 6. VI. 1935 navštívil školu školský inšpektor p. Fr. Malík. Mahalisko sa nič zvláštného cez šk. r. 1934-35 preto týmto kronikou uzavieram, aby na budúce sa v nej pokračovalo.

Haličove 14. VI. 1935

Jozef Cravec

26. VI. 1935

Frant Malík,

školský inšpektor

1935-1936

Školský rok 1935-36 započal sa dňa 2. sept. 1935 nakoľ-
ko 1. bola nedeľa.

1. doc. uč. Stanica bola zaplnená pozvaním dipl.
uč. Andrija Záhradníka.

Tento školský rok započal sa dosť smutne. Dvoj. miest.
farár Fr. Očenjak opustil ešte v januári 1935 tú najširšiu
posobnosť, aby na novom poli pôsobnosti pokračoval v
započatom božom diele. Tunajšia obec ostala bez kňaza.
Administroval ju rychnovský pán farár ale i ten sa
toho zriekol koncom októbra, keď že od 1. nov. nebolo
kná v nedeľu a sviatky slujieb božích. Vyníovanie sa
započalo bez „Veni sancte...“

Dňa 17. nov. sberal miestny povinný hasičský
sbor divadelný kus: „Ferdo šéfom“ pri čom účinko-
vali aj obaja učelia tunajší s výpomocou rychnov-
ského doc. uč. p. Valenta Blahovského. Predstavenie
sa podarilo.

— V Smerdžonke hrali divadlo. Hasičský
sbor z Haligoviec zahral 17. novembra v
známych kúpeľoch pod Tatrami v Smer-
džonke divadelný kus »Ferdo šéfom«. Je to
zásluha miestnych učiteľov, ktorí sami hrali
a nacvičili i ostatných ochotníkov. Najmä
zaslúžili sa o zdar ochotníckeho divadelné-
ho predstavenia správca-učiteľ J. Oravec v
osobe »Ferdá« a učiteľ Záhradník v osobe
»šéfa«. Ináč poznamenávame, že obec Halig-
ovce už od niekoľkých týždňov nemá kňaza,
keďže tak fara, ako i kostol sú v stave
na srútenie sa, a erár ako patrón nemá sa
k tomu, opraviť obe budovy slúžiace k zve-
ľadeniu kultúry v týchto krajoch od sveta
odrezaných. Čistý zisk divadelného pred-
stavenia obráti sa tiež na ciele školy, ktorá
má mnoho nedostatkov. — Oc.

Dňa 19. apríla 1936 oslavovali sme „Hromkovú slávnosť.“
Bohаты program, ale málo záujmu u obyvateľstva. Na pamiat-
ku toho dňa zasadili sa na kostolnom dvore dve „modry.“
Tuná je veľmi pozoruhodná neúspešnosť obyvateľstva voči
potrebným a užitočným veciam.

Dňa 17. mája 1936 oslavovali sme „Deň matiek.“ Slávnosť
bola pekná a bohаты program, zúčastní sa mnohí rodičia ako
i hromadné recitácie žiakov, ale niest ako obvyklé malá !

1935
Stanica mF

Dňa 5. V. 1936. bol na Smereďjonde "Telovýchovný kurz - deti - cvik bez náradia". Obaja náčelníci sa tohoto kurzu zúčastnili. Hárveda bola pekná, ako do pripojená podobitka utrasuje.

Kurz tento viedla pi. Eliška Blahová (x) ja prítomnosti p. št. inšpektora (xx), nového okresného náčelníka (o) a p. okr. náčelníka z Kármarku (oo)

Kurz tento bol veľmi povinný a naše gamagurské učiteľstvo si iste odnieslo mnoho nových poznatkov v tomto obore.

V prvej polovici mesiaca júnna navštívila epidemia školské deti. Dľa zistenia lekára je to šarlach. Dňa 15. V. ráno o 11:5 hod. vyžiadala si nemoc prvú obeť v žiačke II. triedy mami Djalončikovej č. 37 (mielny). Do 15. V. zistilo sa 43 onemocnených škol. deti na ktoré nemoc

17. V. 1936
Mami Makus
Mami

1936-37.

Školský rok 1936-37 započal sa 1. septembra.

Pretože sa uč. O. Zahradník v poslednom čase zriekol I. dočasnej stauce, nebola táto po celý september obsadená.

Doterajší správ. šk. a org. uč. Jozef Oravec nastúpil prerušením služieb, takže škola zostala opustená. Žiaden sa na škole nevyučovalo.

5. októbra nastúpili novozvolení učitelia; na I. org. uč. stauce kvalif. uč. Jaroslav Diviš a na I. doč. uč. stauce kvalif. uč. Ludmila Goučáková. Na kolko však uč. Diviš nemie hrať na organe, dohodne sa s uč. Hojnou, kandidom lechnickým ohľadne kaudorstva a tento dohľadka k nám i s samojším právom farárom k cirkevným obradom.

Do obidvoch tried bolo zapísaných po 63 žiakov. Keďže prospech žiactva bol veľmi slabý, museli sme niektorých žiakov preložiť do nižších ročníkov. Ba boli i také, ktorí neodpovedali ani len pre 2. roč. a museli začať pekne nanovo s prváčkami.

Miešky boli až tak hlúpi, ale rozumček spí, a treba ho zobudiť a škola má to nestačí sama.

Kaligovena je ešte dnes veľmi ťažko presvedčiť o potrebe školy. Škola je pre nich zbytočným, veľmi nepríjemným prívaškom. Chybou je i to, že učitelia sa každým rokom striedajú a za 1 rok nemôže učiteľ povedať, že sa dopracoval zdarného výsledku. U duchovný správca chýbi.

26. februára 1937 obaja učitelia zúčastnili sa štefárkeho kurzu v Epis. Darej. Uč. Prednáška, usporiadaná na toto telma a spojená so Šronkovou slávnosťou, minula sa svojho cieľa. Prednášky sa totiž skoro nikto nezúčastnil, hoci slávnosť Šronkov bola oznamená z karkatelným.

11. mája navštívil náš školu okres. cir. škold. dp. dekan A. Podolský.

Právnú hladinu našej stojacej vody nič behom celého roka nerozvriť, ~~hoci~~ ale nesmieme zostať stojacou mláťou bez prítoku a odtoku ale sekuciu prítoku.

A ktokoľvek prídeš s myšlienkou "... vôľa ja to do konca roka vydržím" ale myslí a pracuj tak, ako by si tuostal na veky, lebo len takto môže byť tvoja práca opravdivá.

18.VI.37

J. Moravský
Prítok.

1937-38.

Nový školský rok! Schůzou do práce! Započal sa v stredu, 1. septembra. Pred vyučovaním zúčastnili sme sa sv. omši, na ktorej sme si vyprósti počeňovanie na celý rok. Na konci zaznelo slávnostne „Neni saule!“.....

Novozvolení učitelia nastúpili: na I. org. uč. Stanicu kralif. uč. Jekia Múdry a na II. def. uč. Stanicu kralif. uč. Alžbeta Judanková. Predtým p. uč. J. Múdry dostal inde def. Stanicu, odišiel po mesiaci späť. Na škole učila celý október sama p. uč. A. Judanková. Od novembra nastúpila na jeho miesto Mästa Schwarzová.

Do 1. tr. bolo zapísaných 16 žiakov, do II. triedy 65 žiakov. V škole pracuje sa dosť ťažko, pretože prospech detí je veľmi slabý. Dieťa ponechajú rodičia len na školu a škola sama nerúdi. Niektorí rodičia sa o dieťa vôbec nestarajú, pošle ho do školy a dost. Či má to dieťa potrebu školské veci, či nie, toho si ani nespomínajú.

14. septembra o 3. hod. 39. minút stala sa veľká udalosť pre celý československý ľud. Na lánskom zámku vydychol sozju slachetní dušou náš veľikán - náš prvý prezident. Otvorá cesta do Peaby nebola pre nás mužná - s dušou naplnenou pohnutím a smútkom, so skami v očiach, s sprievodom, odšli sme na cintorín, kde nás jediná stena padla na zem, na ktorú položily verie vtáčie dievky sozjnu Fatičkovi. Pán učiteľ s krátkom, ale dojímavou prešobou naznačil život, prácu a dielo najväčšieho muža našej republiky, veľkého rodena našich myslí a srdc.

V našej obci vyskytla sa tohoto roku nákažlivá choroba „bruný tyfus“. Mnoho dospelých ľudí ním onemocnelo. Aj medzi školskými deťmi vyskytly sa tri prípady, ale deti šťastne vyviazly, kdeže z dospelých vyviedal si 2 obeť. Nasledkom toho predniesol pán Dr. Klüchel prednášku o tyfe. Sdozriadil, že najväčšou príčinou tyfu je zlá voda v Haligovciach.

Dňa 6. marca oslávi sme akademiou 88. narodeniny už zosnulého prezidenta T. G. Masaryka. Účasť občanov bola nad očakávanie.

1. mája 1938 oslavovali sme „Stromkovú slávnosť.“ Počasie bolo pekne, preto slávnosť bola sadzovaná vonku. Program bol bohatý. Účasť obyvateľstva bola dosť veľká. Na pamiatku tohoto dňa, zaradili sme na konci slávnosti k lípy na kráľovom dvore.

Tohoto roku bolo založené „Rodičovské združenie.“ Schôdkok bolo celkom 6. Týmto schôdkami nedocielili sme mnoho, pretože rodičia neveria, skôr nechci porozumieť potrebám školy a svojich detí.

Každá druhá nedeľa v máji je venovaná oslave našich mamičiek. Taktiež aj my pripojili sme sa k zástancom oslavujúcich a usporiadali sme v našej obci, Deň mamičiek! Ke nepriaznivé počasie bola slávnosť sadzovaná v škole. Číslo programu bolo vhodné, dobre navrhnuté, takže slávnosť sa mohla veľmi púčať. Účasť bola nad bežnú očakávanie. Akcie dieťať porobili na príslušných veľkých dejinách, takže z mnohých očí padaly slzy.

Tohoto roku bola tuhá bismorka. Z tejto príležitosti zavítal k nám vysokodostojný pán biskup spišský, Ján Vojtaššák, ktorý poctil našu školu svojou veľkou návštevou.

9. VI. 38

M. M. M.
D. i. m. v.

1938-39

Školský rok započal sa dňa 1. IX. 1938. Nakoľko sa J. Oravec n. vrátil z prezenčnej voj. služby, učiteľka Vlasta Schwarzová opusťila miesto, na ktorom ho zastupovala. Takže učiteľia na šk. r. 1938-39 sú: A. Judankovič a Jozef Oravec.

Započali sme prácu v ťažkých a napnutých dobách. Každá minúta prináša nám niečo nového. Na šk. rok 1938-1939 je zapísaných 138 školopovinných detí.

Napnuté dni sa pomaly minú. Príšiel 24. sept. - mobilizácia. Mnohí z Haličoviec, tiež i učiteľ J. Oravec narukovali. Veľké vzrušenie, veľký strach o budúcnosť. Deti nechodily do školy. Staria - bratia boli narukovaní, myž i nie div. Nik nevedel čo bude. Každý bol prichytený na to najhoršie.

Však i v týchto ťudných chvíľach dočkali sme sa trošku radosti. Dňa 6. okt. 1938 dostalo Slovensko autonómiu. Bola to radostná chvíľa pre nás Slovákov, ved' prvýkrát mohli sme povedať, že sme slobodní, že máme autonómiu.

Naša radosť ale netrvala dlho. Neupršel ani mesiac a prišla ťažká operácia nášho Slovenska. Maďari nám odťali kus tela, ale i bratia Poliaci nezbudli sa zahŕňať do nás. Tak prišedná obec Lišnica a celí Pieniny padly v obeť nenasytným príšedom. V čase, keď sa pojednávalo - odovzdávalo územie bola naša škola obsadená vojskom. Od 25. IX. do Vianoc sa tu nevyvíjalo. V triede bolo vojsko; v byte učiteľka kance-

lária, ošetrovnia a tiež nlytosanj bol personál.

29. XI. 938 vrátil sa J. Oravec n. od vojska a
sah sa st. A. Jndankovj n. mládežo v práci, ktorú
s dôst. p. farárom maliga jeho neprítomnosti.

18. XI. 938 bola naša učebňa soedkom veľkej a
radosnej ndalosti. Prvýkrát v dijinách prichádza-
jú občania, aby robili prvých poslancov, prvý slovenský
sneem.

Takto sa dni minajú a sme plní nádeje v lepšom
budúcnosti. 31. XI. 938 bolo prevedení v našej krajine sčíta-
nie obyvateľstva. V našej obci je toho dnu 719 oby-
vatelov. Z toho 677 Slovákov, 15 Poliakov, 18 cigánov
a 7 židov. Zaujímavé je ale, že židia sa hlásili
do slovenskej národnosti, ačkoliček sú nimi nie. Čímto
sme sa dozili nového roku 1939. Čo nám tento
donesie?!

18. I. 1939 zaplesalo celé Slovensko. Prvýkrát v de-
jinách Slovákov zasadal slovenský sneem, za predsední-
ctva posl. Bndagho. Mnohé z deli (b) ako aj občania
boly v Rychvalde v rkt. škole, aby počuly slávnostný
akt prvého zasedania slovenského sneemu vysielaní rá-
diom. Teraz už plní dôvery a nádeje v slovenskú
budúcnosť dávame sa s chuťou do nových práce.
Dni sa minajú bez prlátnosti. Dňa 19. II. 939 zadržala
miestna H. G. za pon.oci dôst. p. farára J. Kubičára
a obidvoch učitelov divadelné predstavenie „Povinnosti“
Predstavenie sa podarilo, zvlášť Ondrej Gabrišák v osobe
Janka a Margita Marchošá J. I. roč v osobe Hanky
sa vyznamenali.

Takto prežívajú dni nezbadali sme, čo sa na nás
chystá. Český jaro, pozabváranie našich rodčov,

hožil nám zas jarmom. Vďaka viacko Progredu sa nič nestalo, ba vyšli sme ako víťazi. Trpkí dni, plní napornia a sklamania domiesly nám 14 marec 1939, kedy pomocou a pod ochranou veľkého vodcu nemeckého národa A. Hitlera naši poprední činitelia vyhlásili samostatný „Slovenský štát.“ Rozjozvněaly sa jarmy po celom Slovensku. Zapľesalo srdce každého rodoverného Slováka. Veď ako by i nie.

~~Len~~ ~~len~~ ~~len~~ uskutočnil.

Táto radostná zakažitá zvešť, že Maďari vstúpili na východné Slovensko. I teraz nám zabrali kus zeme, a mnoho našich bratov Slovákov. Veď príde čas, keď sa nám navrátia.

10. apríla za vedenia št. uč. A. Gudáňkovej zabrala miestna org. mládeže v miest. z. k. t. školy km „Ferdo deliktívom“ v ktorej činne učinkoval i J. Oravec učiteľ.

12. apríla boli učiteľia na služobnej prisahy v Sp. Klarej Vsi. Prisahali vernosť slovenskému štátu.

16. apríla bola stromková slávnosť, ktorá bola ohájaké oslávená.

Nedel: 9/12/39
Furch
Ški

1939 - 1940.

Dňa 5. sept. 1939 bolo tuhá ubytované vojsko
spriatelneného národa. Svojimi podpismi sa zúčesť-
jú v tejto kronike. Prajeme im na ďalšiu cestu
mnoho šťastia a skorý návrat.

Aulhaber
Halpman n. Baly Cdr.
Friedrich Lutz Ober.
au going in Tirol.
Gross Rinzmann, Ober.
Lofner in Mergel, Tirol.
Josef Huter, Oberleutnant
Oberleutnant in Oberlunggau, Tirol

Po odchode nemeckých vojsk, ktoré boli ubytované
v našej obci započalo sa vyučovanie znova.

S veľkou radosťou sme prijali zprávu, že naši vojaci
po boku nemeckej armády dopomohli našim bratom,
ktorí 20 rokov boli pod poľskou vládou, prinavrátiť sa
zas k svojim rodným bratom.

Veľké žiny umožnili niektorým žiakom dochádzku.
Pán inšpektor Karol Frenky, ktorý bol u nás len krátko
odišiel na vlastnú žiadosť do penzie.

Dňa 5. marca odišiel učiteľ J. Oravec na kurz brannej vy-
chovy. Počas jeho neprítomnosti sa na škole nevyučovalo,
nakoľko inej školy pre nedostatok učiteľstva, niek.

12. ho mája bola v našej škole slávnosť: „Deň sloz. rodiny.“
Žiaľ, nechapavosti významu toho dňa, zúčastnili sa
veľmi málo ľudí, ba ani svoje dievky nepostali.

13. mája navštívil Sp. Magura p. prezident. Dr. Jozef Tiso, p.
min. Ferd. Durčanský, Dr. J. Kirschbaum a iní. Na
slávnostný sv. omši v Nedeci zúčastnili sa i žiaci tunaj-
šej školy v počte asi 40. Porozky dala obec, za čo jej tuhá
vybovujeme vďaka.

14. mája odišiel učiteľ J. Oravec na „výevik vzbani“

odkiaľ sa vrátil 14. máj. jina. Za celý čas, kým bol preč sa na škole nevyučovalo.

17. jina navštívil kumajšiu školu vdp. cirk. školdožoreca Andrej Podolský. Zistil nedochádzku žácičinnu' nevšimavostou rodičov voči škole. Známe výzoky niektorých rodičov: „Ľ majho decha i tak fistkališ nebude“ poukazujú na to, že rodičia kumajši si svoje dieťa nevenia ani tolko ako svoj dobytok. Do vielen ži do školy ich nepúšťajú, nehorviae pri tom o zakúpení knih a škol. potreby, ale ani do kostola v nedeli a sviatky. Dúfame, aj nastane vo veke pokoj, že sa aj u nás ľudia prebudia a čo zameškali dojemú a nahradia.

Treba ešte pripomenúť, že cez celý školský rok bol len jeden učiteľ, ktorý vyučoval obe triedy. MŠANO zistilo, že škola, - triedy - si preplnené, vyzvala št. složen aby vriadila III. triedu. Miestnosť je iba jedna. Dnde to? Vem ľahšia práca by bola. Takto je jedum učiteľ pretážený prácom jak školkou - tak minoškolkou.

1941-1942.

Školský rok 1941-42 začal sa ako inokedy 1. septembra. Noví učitelia v tomto školskom roku započali: p. uč. Jozef Oravec a novozastavená uč. Mária Gaucaričková - spracovávala agendu učie miestny farar, doč. p. Jozef Šubičák.

Prvákom školského roku je do I. triedy zapísaných 65 žiakov a II. tr. 24 žiakov. Nakoľko rodičia chceli v prvej triede, viac ako 50% žiakov do školy nedochádza a vzhľadom na nepriaznivé podmienky vychádzkami a opät. p. min. škol. roku.

Stará škola je biedna. Učebňa nepriestorná, nevhodne upravená, dvere poškodené a páchody vôbec nevyhovujú. Práve je to i so žiakmi. Z minulého škol. roku vôbec nemajú prospekt a teraz bolo zvolené, že žiaci IV. tr. sa sô žiacki uvedia podpísať; o prítomnosti uč. uč. Je preto nutné, aby žiaci vyšších ročníkov boli prítomní do školsk. 1. sept. je II. tr. pr. pridelený do I. tr. k I. a II. tr. pr. na návrh p. školsk.

15. októbrom nastáva na knajšej škole zmena.

P. uč. Jozef Oravec odchádza na neprázdnom ^{ve} dnu do Trnava a na jeho miesto prichádza nový p. uč. Ondrej Mailuer, ktorý je poverený aj správnou školou.

Ondrej Mailuer učiteľ por. opravou školy nastúpil dňa 15. októbra 1941. Vzhľadom bolo riadne striedané jako aj dovtedy. Učiteľka Mária Gaucaričková učila staršie a to doobedu a učiteľ O. Mailuer mladšie sa odpoľudnia.

Dňa 8. novembra 1941 o 11 hod. dopoludnia išli sa žiaci oboch tried na oslavu dvadsiatročného jubilea smrti P. O. Hviezdoslava ktorá bola s nasledujúcim programom.

Program:

- 1.) Hymnistická pieseň „Kto sa pravdu horí“ roz-
spievaly žiaci druhej triedy.
- 2.) Báseň: „Mládeži“ recitovala Margita Džalončí-
ková žiačka 7 pest. ročníka.
- 3.) Reč povedal Ondrej Maitner učiteľ p. opr.
- 4.) Štátna hymna, ktorou bola slávnosť u-
končená a žiaci sa v poriadku rozšli domov.

Dňom 15. novembra 1941 učiteľka Maria Gaucaričková dostala vymenovanie na rím. kat. ľud. školu v Gibli, kde aj skutočne dňa 15. novembra službu nastúpila.

Na tunajšej škole bolo zavedené striedavé vyučovanie, noholko tu ostal len učiteľ. Deti chodievaly striedavo.

Dňa 21. novembra prišlo do Veľkého Šepuška putovní kino na ktoré sme dostali pozvanie. Odohrali hru „Jánošík“ na ktorom sa zúčastnilo žiactvo oboch ročníkov.

Dňa 23. novembra 1941 bola v r. kat. ľud. škole konaná školská slávnosť na pamiatku oslavy 100 výročia narodenia O. Kukuča s nasledujúcim programom.

1. Hymnistická pieseň „Kto sa pravdu horí“
2. Báseň predniesla Margita Mareková
3. Reč povedal riad. šk. Ondrej Maitner.
4. Štátna hymna, ktorou sa slávnosť ukončila.

Dňa 4. decembra bolo nariadenie, aby doterajšia rím. kat. školská slávnosť odovzdala školu do úžitku politickej abci. To sa aj stalo dňa 4. decembra. Pri preberaní školy boli tieto zastupcovia:

za školskú slávnosť Vojtech Nedorosček - kurátor
za cirkevnú abcu Jozef Kubičiar, r. k. farár
za politickú obec Jakub Marek, richtár a
Džemka, motorový pisár
za školu Ondrej Maitner, riad. školy.

Inventúra a popisnica bola rozhodnutá na štát. úrad h potvrdením. Collial dostal pod číslom 5740/42 a sú uložené v archíve čis. 29/1942 ročník 1942.

Divadelné predstavenia sa doteraz neobohatili uspo-
riadat, noholko nebolo javisko a ani prostriedkov sa-
by sa dalo započítať. Príhodou učiteľa O. Maitnera,
ktorý sa o vec začal interesovať, začala práca na
postavení vlastného javiska. To sa aj podarilo.

Učiteľ O. Mairer prosil riaditeľa aby niečím prispel ku postaveniu javiska. Riaditeľ preukázal ochotu a zadovážil laty, z ktorých sa urobily kulisie. Kostre javiska poskytol menovaný učiteľ pri čom mu pomáhal Josef Marek z Miskovského. Konečne po ťažkých ťažavách sa podarilo postaviť vlastné javisko.

Javisko stálo ale nebolo toho, kto by sa chytil k navracovaniu nejakej divadelnej hry. V tom čase na smajšej škole pôsobil len here menovaný učiteľ, keď len on sa sa musel pribrať k práci.

Zvolal mladencov a dievčata do školy a rozdol úlohy divadelnej hry „Prerátaný svet“ - Už ste všetci v jednom vreci“ Nakoľko to bola iba jedno-aktovka, učiteľ navrátil so školskými deťmi „viacnásobné prehranie“.

Bezod krátkemu času navracovania, divadlo sa pekne podarilo. Zvlášť vynikli herci Jakub Falár v úlohe Ignáca, Alžbeta Kudročiková v úlohe Eleuky a Josef Marek v úlohe otca Heleuky.

Z detského divadla najkrajšie saobrúla Aina Chatová a Ondrej Gabrišák.

Po predstavení bola riabava v Šaštíli, ktorí ale mala smutný koniec. Keď všetci sa rozišli, napadli vandára nanečinného z belského Lipníka a ťažko to poranili. Viničními boli Jakub Šelouka a Zuzana z Pzhradu. To všetko sa odstavilo v druhý deň vianoce - na Štefana (27 dec. 1941.)

Týmto smutným príbehom nedol sa učiteľ odvrátiť od dôľšej práce. Ďalej sa objednal divadelnú knižku „Oj tie ženy“

Rozdol úlohy a sáčil znovu navracovať; Sto to pekne ale našiel sa here ktorým sa práca učiteľova nepodarovala a sáčil vrátiť a odhovárať hercov. No jeho práca bola márná. Divadlo sa zase podarilo. Pri tomto divadle už pomáhala aj učiteľka Maria Gancarčíková, ktorá sa zase vrátila z Gibla. Dňom 1. febr. 1942 bola ustanovená naspäť na smajšiu školu.

Divadlo bolo odobrané 11. februára 1943.

Z hercov tento raz najlepšie zabrali Jakub Falár v úlohe Gustava, Alžbeta Medoroščíková v úlohe Máji. Aj ostatní herci pocholi prekvapujúci úspechom.

Zábava už nebola, lebo prvá réžúra sarkasila povolenie pre ďalšie réžavy.

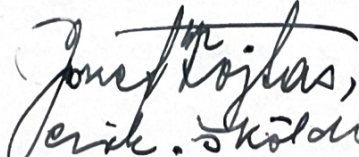
Keďže po dvoráky sa divadlo podarilo, herci si sami vybrali novú div. hru "Mexický mučeník". Učiteľka Maria Gaucarčíková objednala ešte jednu operetu "Poror na vlak". Navrhovanie počalo od 1. marca. Herci pravidelne pekne dochádzali.

Dňa 13. marca bola školská slávnosť na pamiatku oslavu našej samostatnosti s týmto progr.:

1. Štátna hymna.
2. Reč o významu dňa povedal uč. O. Matúš
3. Básne
4. Recitácia "Utrpenie k slobode" predniesli žiaci druhej triedy.
5. Básne
6. Dvojhlasné spevy "Sadať stáho, Dobrá noc, spievajúky, Hoj Slováč" rozpievali 2 triedy.
7. Symfonická pieseň "Beže, čoš ráčel"
8. Hold štátnej pôstave.

Po skončení slávnosti v škole, žiaci odišli v sprievode do Josefa Zelouku, kde vypracovali k rozhlasu reč pána ministra. Po vypracovaní žiaci prišli do školy odhliad sa rozišli domov.

Dňa 14. marca bola usporiadaná verejná slávnosť a to po bohoslužbách. Na slávnosti prehovaril odp. pán farár Kubíčar.

Dňa 10. II. 1942.
Jozef Kojtas,
Jed. školského

Jako už bolo spomínané, že herci vybrali si divadelné hry, ktoré skutočne ráli navštevovať. Práca veľmi úspešne pokračovala a takým tempom, že 6. apríla t.j. vo veľkonočný pondelok sahrali s veľkým úspechom „Metický mučeník“ a operetu „Poror na vlak“.

Obecenstvo bolo veľmi milo prekvapené nad výkonom hercov, ktorí s láskou sa venovali svojím úlohám. Z hercov najkrajší, ba uchvacujúci výkon podal Ondrej Bedunčík v úlohe „mučeníka“. V operetke najlepší výkon predviedol Jakub Falár v úlohe „Káča“.

Po skončení predstavenia herci usporiadali večerok, na ktorom sa zúčastnili p. finanční jak so Smerčákovy tak aj z Tolvarko, pándari a učitelis.

Divadelné predstavenie navštívili Ondrej Maitner a Mária Gaucarčíkova (miestni učitelis).

O štyri neskôršie t.j. 20. marca apríla bola usporiadaná slávnosť na oslavu narodenia A. Hitlera.

Táto slávnosť nebola pre verejnosť iba pre školskú mládež a to s nasledujúcim programom:

1. O význame pamiatky dňa povedal C. Maitner. i. d.
2. básen „Rodný dom“ - Ondrej Hlabičák - 2 rec.
3. Pieseň: „Letí letí roj“ žiaci 2 tr.
4. Básen: „Večerná duška“ Anna Chalová - 3 rec.
5. pieseň „Kto sa pravdu horí“.

Po skončení slávnosti žiaci sa rozišli domov.

Tamže mesiace sú boľatí na udalosti ktoré je povinnosťou každého verného slováka aby ich oslavil. Tak jedná z tých významných slávností bola dňa 4. mája, kedy sme oslavovali pamiatku smrti nášho slovenského generála M. R. Štefánika.

Táto slávnosť nebola len slávnosťou pre siakov ale aj pre verejnosť a to nie hneď v ten deň poneváž to vypadlo v pondelok a keďže tucyjšie pravery vyžadujú aby táto slávnosť sa konala v nedeľu, tak aj táto bola konaná dňa 10. mája v rim. kat. miest. škole.

Na oslave sa zúčastnila obyvateľstvo celej obce. Ba dokonca aj z veľkého Sijmúke bola návšteva, keďže má je presvedčené, že slávnosti a akadémie si podarení a s boľatým, celým programom.

Tak aj táto slávnosť 1. j. 4. mája mala nasledujúci program:

Slávnosť otvoril riad. šk. Ondrej Mailner.

- II. básen " Za Štefanikom " - M. Zelauková 2. roč.
- III. pieseň " Sadaj slnko " dvojhlasne 2. 3 tr.
- IV. Reč predsedol d. p. farár J. Kubičiar.
- V. pieseň " Kvetla lipka " dvojhl 2. 3 tr.
- VI. básen " Úsvit " Jakub Zelanka 2 roč.
- VII. - " " " Letel si vysoko " A. Chátová 3 roč.
- VIII. Sb. recitácie " Za Štefanikom " 2. 3 triedy.
- IX. " Kto sa pravdu horí "
- X. Spoločne " Hej Slováci "

Po slávnosti sa obecenstvo s povzrušenou a veselou mládežou rozišlo.

Ina slávnosť ktorá mohutným dojmom zapôsobila na obecenstvo bola slávnosť " Sviatok slov. rodiny "

Slávnosť sa konala 10. mája s nasledujúcim programom:

- I. Slávnosť otvoril p. farár J. Kubičiar
- II. slávnostná reč predsedol O. Mailner r. šk.
- III. básen " Mamičke " - Jakub Zelanka 2. r.
- IV. pieseň " Nie je veľkým širom svete " dvojhl. 2 trieda
- V. scéna " Stra na kuchárky " rievky 1-2-3 roč.
- VI. " Za horami dôleho " trojhlas. 2 trieda
- VII. básen " Sirota " M. Zelouková 2 tr.
- VIII. pieseň " mája dievča konope " a iné píesne "
- IX. Gymnastické p. Božo Čos ráčil.

Týmto sa slávnosť ukončila a obecenstvo sa rozišlo.

Dňa 10. júna navštívili školu cirkevný škôldosca d. p. dekan bajtas s pánom tajomníkom H. P. Š. Paříšom.

S výsledkom práce učiteľov bol spokojný, podotkol však svoju nespokojnosť nad dotknutým stavom školy, ráchodor navrhol tiež aby bola posúrená ešte riadost o tretej silu. No riaditeľ sa o to pričinil ale jeho práca bola márna, nakoľko obec nechce sa podujat na nový náhľad tretej triedy.

Školský rok 1941/42 skončil sa 27. júna 1942 s 143 žiakmi. Školské vysvedčenia boli rozdane sa prítomnosti p. rodičov detí, ktorí boli pozvaní na slávnostné ukončenie škol. roku.

Ráno dňa 27. júna boli slávnostné bohoslužby s poděkováním, ktorých sa zúčastnili žiaci a ich rodičia. Po bohoslužbách boli v triede školsky deti pre ktorých sa rozdali vysvedčenia.

Týmto bol ukončený školský rok.

1942/43

Po dvojnásobnom oddychu znova sme sa stretli na spoločnom školskom dvore a to dňa 1. septembra, aby sa ~~sa~~ s novou oddanosťou a chuťou pustili do novej práce v školskom roku 1942/43. Tu sme sa stretli, aby sme spoločne odišli do kostola na bohoslužby, aby sme tak si vyprosili pomoc Božiu na celý školský rok. Po slávnostnom „beni saucte“ zahájili sme nový školský rok so 144 žiakmi z čoho pripadlo pre prvú triedu ktoré si vzala na starosť Marie Gaucaričková 80 žiakov a pre druhú 64 ktorí vzal Ondrej Mačauer.

Nkoľko žiakov v nižšom stave neboly, ostali učiteľia na mieste.

Práca sa ráila ale je chatavá pre stú dochádzku detí. Pomerne k ostatným školským ráčiatkom je terazší ráčiatok lepší. Prítom všetkom nádeej a chut k práci neochobla. Už sa, koci počet žiakov čísom je pod polovicou.

Jako minulý rok, tak aj teraz ríša sa Haligovská mládež, aby sa uschodli na nejakom divadle. Vybrali si kusok veselý "Čertov mlýn", ktorý ale pre nedostatok peňazí a hlavne pre jednotlivých herecov, ktorí odfiekli úlohu so smutnou skončil, tým, že bolo upustenie od ďalšieho naúčívania. Dalo ale učiteľka nezaspoli.

Blížil sa deň 14. to marca. Tretí učiteľka plnou parou chystala program na ten náim tak sláv deň. Končime pravitol. V kostole d. p. farár vyhlásil, že po bohoslužbách sa všetci sádeuce v škole. No veru ani druhý krát nebolo o to treba oruovať.

Hneď po skončení bohoslužieb dňa 14. to marca všetko čo ten bolo v kostole preberalo sa srychlejšim tempom do školy, aby si našli nejaké dobré miesto.

Učebná vyrobena dávala oraj ror slávnostný. Slávnosť rozkázil riaditeľ C. Matúš po inom nasledoval program s týmto obsahom:

"Slávnostná reč" povedal d. p. J. Kubišar - farár.

II. básen

III. spev "My sme budúcnosť národa" 2 tr. dvoj.

IV. básen

V. spev "Turdi jah z acle" 2 tr.

VI. recitácia

VII. spevy "Um bajka" "V slávit matička" dvoj. 2 tr.

VIII. básen

IX. - " -

X. sdramatic. piessu "Posol Jauo tri roly" 2 trieda chl. doprovod dvojhlasne.

XI. "Kto sa pravdu hori"

Po programe abeesstvo sa spokojne rozchiáckolo.

Jako 14. marec pre nás je dňom pamätným a slávnym, tak rose 4. máj je dňom pamätným ale nie veru radosným. Je to deň smutku a paji sa k smutnému, a tragickému odchodu veľkého národovca - vodcu D. M. R. Štöfánika.

Tento deň oslavujeme každoročne pri čom sa vždy vraciame k onomu 4. máju, keď zahynul náš prvý generál.

Videli: 12. 5. 1943.

Jozef Konečný
Škôlarica

23. 5. 1943.
Jozef Konečný
čirý škôlarica

Aj tento rok sme sa s úctou a odúšerním pripravovali na tento deň.

Dňa 4. mája slávnosť bola iba školská. Nebola tak škvela, nakoľko verejnosť nebola prítomná. Toto ale deň 8. mája (v nedeľu) bol slávnostnejší.

Po bohoslužbách obyvateľia Kaligoviec sa zišli v miestnosti r. k. ľud. školy aby si vypočuli program riekor, ktorí pripravili rodičom prekvapenie.

Slávnosť mala nasledovný program.

1. Zahájenie : rd. p. farár J. Kubišár.
2. Štátna hymna
3. Reč o M. A. Štefaníkovi prednesol Ondrej Matúš
4. Pieseň: „ Na Bradle - Margita Bjalončíková
5. Pieseň „ Napred chlapeci“ II trieda
6. Pieseň: Jakub Šílonka I. trieda
7. Pieseň „ Stoj rim draká“
8. Pieseň s

Posledným bodom bola pieseň „ Kto sa pravdu horí“, ktorou bola slávnosť ukončená. Obecnstvo vo rievnej nálade, poúšňavajúce si o priebehu slávnosti rozchádzali sa pomaly do svojich domov.

V školskom roku 1942/43 bola ešte slávnosť „ Oslava 100 výročia uzakonenia spisovnej slovenčiny, ktorá bola konaná dňa v miestnosti rim. kat. ľud. školy. Slávnosť vyenla majestätne.

Školský rok 1942/43 skončil sa dňa s žiakmi.

Školské vysvedčenia boli rozdani po prítomnosti rodičov ktorí boli pozvani na slávnosť ukončenia školského roku, ktorá bola spojená so roverečnými skúškami. Slávnosť bola zahájená ráno o 9 hodine slávnostnými bohoslužbami, na ktorých sa súčasťmili žiaci oboch tried a rodičia.

Po skúškach a rozdani vysvedčení, žiaci i rodičia sa rozšli domov, čím bol ukončený školský rok.

1943 / 44

Školský rok 1943/44 pre ťažké pomery, svetovú situáciu a tiež najmä pre poľnú prácu, sa započal 1. októbra 1943. V tomto školskom roku nenastaly žiadne zmeny v učiteľskom sboze. Vyučovať započali Ondrej Maitner a Mária Janecarčíkova.

Školský rok sa začal s 147 žiakmi a to 7 trieda s 4 žiakmi a II trieda s 63 žiakmi. Na návrh p. školdorovcu bola namrhnutá tretia trieda k riadeniu ale čo sa i stalo ale pre nedostatok učiteľských síl, síla nebola poslaná, preto sa započalo učiť po starom spôsobe.

Veľkoryj star školy je biedny. Už samy rovnôžnosť nasvedčuje, že tu čosi nie je v poriadku. Numorolne oči ušou robelnú na rozbitý plot, ktorý nedajbože dotí do poriadku. Okolo idúci by kladol vinu na riaditeľa. No kričal by. Hlarmi vinu nesie politická obec, ktorá ako udržiavateľ má sa starať o nápravu. Stále sa na niečo vyhovárajú. No len klince dostať a už rámeu, len uškú bude menej roboty na poli, Tak odkladajú z týždňa na týždeň. Tak ako s plotom tak samu odkladajú s opravou rachodov, ktorých stôr je nemožný. Som presvedčený, že dokiaľ nebudú nejaké nebezpečia a státnosti dotiaľ haluzovský občania nesačnú sprácou.

Od októbra do decembra bŕly rozdane po dva razy úlohy pre naviečovanie divadelnej hry. Raz bola hra „Prevrátený svet“ a druhý raz „Čertov mlyn“. Daromná však bola práca miestnych učiteľov, lebo ľuďnosť ťažko sa podarí vykoreniť z ľuďnej mladere, medzi ktorou sa vždy najde podlišk, ktorý odhovára hercov, zuehucuje prácu a tak chatí v pokroku. S tej príčiny bolo od divadla upúštené a materas sa konajú iba predúčšky v rámci B.V. a príležitostné akademie a vecierky.

Na túnajšej škole počína nový, veselší a rušnejší život príchodom novej učiteľskej sily.

Dňa 19. januára 1944 bola nám poslanca MŠA N. Dombracia ako vypomocná sila Berta Michalova zo Spiš. Podbradia, ktorá miesto aj v učení čas nastúpila. Tak od 19. januára počínajúce učiť v troch triedach.

Druhá trieda bola riadená vo „Drore“ (v kaštieli). Lavice síce nerykujú (staré) ale pre račistočnú prácu musia zostať. Tak aj s učebnými pomôckami a výsadbou musíme sa uspokojiť, nakoľko škola nemá a politická obec ničím neprispieva.

V novorriadenej triede je 48 žiakov a to 12 3 roč.

Tento novotou odbudlo učiteľom na práci, čím sa im uvoľnil čas. To bolo badať pri najbližšej oslave dňa 14 marca.

Tento deň bol skutočným sviatkom pre túnajších občanov. S oslavou bolo započaté už v nedeľu 12. marca nakoľko občania v nedeľu sa v najväčšom počte zúčastňujú.

Po bohoslužbách od najmenšieho dieťaťa do najstaršieho občana nechybajú ani DV, kasičstvo a H.M., všetko sa pobralo do školy. Návšteva bola taká, že miestnosť ktorá je dosť veľká nestačila prejsť všetkých prítomných.

Slavnosť bola zahájena riad. školy O. Malinovou počom hneď bolo rozpieraná hymna „Hej Slováci“ Po tomto otvorení nasledoval tento program.

1. „Sloboda“ básní prednesla B. Šroubová 2. 11. roč.
2. Slavnostná reč povedal vdp. J. Kubičar - farár.
3. „My budúcnosť národa“ dvojhl. pieseň - žiaci 5-8 roč.
4. „Vielka“ básní — Mária Fiasová } 2. 1 roč.
Michal Džurnák }
5. „Tvrdi' jak z oceli“ dvojhl. pieseň — ž. 5-8 roč.
6. „Hymna slobode“ básní — Viktoria Fiasová 4. roč.
7. „Sedi kukuk na javore“ solo pieseň Kláb. Nedorošček. 3 roč.
8. „Veje vetrik veje“ básní Julia Čajčíková } 3 roč.
„Slovák som“ — Jozef Čolček }

9. "My juuáeri z pod Fatier" dvojkl. pieseň ž. 5-8 roč.
10. "Nové časy" sborová recitácia žiaci IV roč.
11. "Malý vlastenec" básneň - Jakub Želanka IV roč.
12. "Hrdinam na front" básneň - Kovalčíková Mary. 3 roč.
13. "Hlor sa Slováci" trojklas. pieseň - ž. 5-8 roč.
14. "Slovenská vlast" básneň - Pavol Šraunovský - II roč.
15. "Slovensko" básneň - Alžbeta Šlabiňáková ž. IV roč.
16. "Nápred chlapci" dvojkl. pieseň ž. 5-8 roč.
17. "A keď vy mne za nevestu nechceš" tane ž. 3 roč.
18. "Moja vlast" básneň - Štat. Vadrády ž. 2. roč.
19. "Šrob vojáka" -" - Michal Šlabiňák ž. 4. roč.
20. "Nájkrajšia hvierdička"
 , Fa magurská čieruš seču'
 , Čšte som mal len šest' ročok" } dvojklas.
 pieme ž. 5-8 roč.
21. Žahličené oslavy piesňou
 , Kto sa pravdu horí "

Po programe občianstvo sa v povzrušenej nálade rozchádzalo domor.

Dňa 13. ko IV. bola školská oslava ktorá bola rohájiná slavnostnou bohoolužbou. Po slúžbách božích žiaci odišli do hostinca J. Želanku, kde vypočuli stanovový program z rozhlasu. Po rozhlase žiaci sa rozšli v poriadku domor.

Fidel: 11. V. 1944.
John K. Konec
 Štefádkova

1944/45

Školský rok 1944/45 bol začatý dňa 4. septembra 1944 o 9. hodine a to bohoslužbami "Vemí sanete". Tento školský rok doniesol množstvo ťažkosti a trpkosti jak pre žiakov tak aj pre obyvateľstvo tejto chudobnej obce. Na trojtriednej škole pracovala vyučovať len 1 učiteľská sila M. Maitnerová. No na veľké prekvapenie začiatkom októbra 1944 bol priradený výpomocným učiteľ Alexander Kohút ako tretia učiteľská sila. Riaditeľ školy, keďže bol narušený, jeho miesto ostávalo prázdne až do jeho návratu, čo bolo tiež až v školskom roku.

Je zaujímavé, že práve v tento rok žiaci veľmi ťažko priverali sa k učeniu. No ale nie je divu, keď sme žiakom videli manevrovať na spôsob vojska, keďže blížila sa fronta, chrómé detonácie a pashotenie dávalo podnet k takýmto hrám. Žiaci nie a nie sa sústrediť na vyučovanie, lebo mysl' behala kdei (kde) odkiaľ prichádzal ten podorový pruk' páu... Fronta sa blížila a jej následky už predčasne bolo badať v dedine.

Žima domiera nové ťažkosti. Bolo parareneí
volie predávanie obuvi. Žiaci nemohli vôbec chodiť do
školy a prlášť ešte keď bolo mokro. Pre to všetko nymčo-
vanie nebolo prerušenie, učilo sa stále až do príchodu
barbarskej armady - nemeckej.

Nášu obec musilo prekvapiti nemecké vojská
v noci o 1/2 hod dňa 23. januára 1945. Ich príchodom
nymčovanie bolo prerušenie. Vďaka dobrotivému Bohu,
že tá násilenská armáda zostala dlhšie ako 2 dni.
Ale aj za tie dva dni pociťala naša obec zversto a
krubosť tohto vojska. Prvý odchod z dediny horu-
norali a sprevádzali minovaním mostov a púca-
ním (odporovaním) bežformných stĺpov. Bolo to 2
dňa 25 ho na 26 januára 1945. Posledné skupiny
odšli ráno 26. 1. 45 o 3 hodine. O 4 hodine už boli
tuna ich prenasledovatelia, ktorí svojou odvahou
v nociou hodinou púcali sa do neberbečia, lebo
aby ich čím skor mohli dostať tam kde ich bolo
miesto. Bola to Červená armáda čo uveredela sa pastarit
v prenasledovaní a v ničení nemeckých barbarov.

26. januára 1945 posvietilo slniečko oslobo-
denia. Po tomto dni nastalo akési uvoľnenie nervov.
Obyratelstvo už len čakalo na deň kedy dostaneme
zvest o ukončení vojny. Nymčovanie zostalo, lebo sa
našij obec prechádzalo vojsko skoro do polovice
mája. Po prechode vojska nymčovanie bolo rácať a aj
dechádzka bola by lepsia, keby sa nebol rozšíril
svrab, ktorý paplavil eľi dechtim. Nebolo jedine ho
dovnu v ktorom by nebol svrab. Bol to prláštny druh
ktorý iba po dlhom a dôkladnom čistení dal sa
odstranit. Nasledkom fronty, pre svrab a iné
priciny nymčovanie tak vyzelo, že na konci roku
musela väčšina pískov triedu apokovať.

Koniec školského roku bol normalne
ukončený.

1945/46

Toto školského roku sa začalo vyučovanie 3. septembra 1945. Školský rok sa začal so 139 žiakmi a to 67 chlapci a 72 dievčatmi.

Týmto školským rokom sa počítalo, že ani nič nebude prekážať v škol. dochádzke. Tle to bol omyl. Koncom minulého školského roku objavil sa povral, ktorým bol postihnutý skoro každý. Niektorí rodičia neposielali svoje deti preto, že ich číseli a ostatní považovali si to za hanbu. Nemoc bola hlásená aj okresnému lekárovi Jánovi Raisovi, ktorý nariadil len liečenie a náležitú čistotu.

V porodnej zseni a pime narazili sme na nové ťažkosti. Rodičia neposielali deti pre nedostatok obuvi. Správca školy nedostatok obuvi pre školskú mládež hlásil aj na ÚVÚ. Náprava však skoro neprišla lebo obuv pridelená ÚVÚ sa dávala postupne podľa dedín, počnúc Reľovom. Naša obec bola ponechaná skoro na posledné miesto.

8. októbra pribudla nová uč. síla M. Malinová, vypo. uč., ktorej bol pridelený 1. post. počník. Všetci traja učitelia vyčujú v jednej učebni a to striedavo. Každému z učiteľov sa tým dostáva malo vyuč. hodín, čo sťažuje riadnému a presnému preberaniu učiva. Takže sa stáva, že nová látk a stará poradu. Je preto nutné postarať sa o špon o jednu učebňu lebo ináč vyučovanie je osj.

nemožné a zolašit v pime, keď o 16 hod. je už tma. Keďže však naša obec rozlohou je skomná, musia sa deti v pime púšťať zo školy ešte za vidna.

Takto školského roku boli už aj slávnosti. 26. januára 1946 boli oslavy oslobodenia. Na ktoré boli pozvaní aj občania.

Správca školy svojou prednáškou ponúkal na veľký význam tohto dňa. Na program prispeli aj žiaci spevni a prednášaním básni.

7. marca bola tiež veľká oslava nášho prvého osloboditeľa a prezidenta ČSR. T. G. Masaryka. Pričinnú prednášku mala M. Mladnerová. Žiaci sa zúčastnili na slávnosti spevom a prednesením básni.

4. mája boli oslavy bohatiera M. R. Štefánika. 9. mája boli oslavy výročia ukončenia vojny. O 9 hodine boli podávané bohoslužby ktorých sa zúčastnili aj žiaci. Po bohoslužbách šli žiaci a aj ostatní prítomní do školy, kde prednáškou správca školy bol podstatným význam tohto veľkého dňa.

Štef. Štefánik
11. 11. 46.
Štef. Štefánik
4. XII. 46.

1946 = 47.

Školský rok 1946/47 bol začiatý dňa 1. sept. 1946. a to bohoslužbami „Ľeui sancte“!

Školský rok sa začal s 127 žiakmi a to I. triede 67. žiakov a I. triede 6 žiakov. Petia trieda podľa usmernenia PŠO bola zrušená pre nedostatok miestnosti. Školský inšpektor žiadal postaviť drevený pariton pre druhú učebňu, a potom zase bude 3. trieda.

Pri tomto školskom roku došlo k veľkým zmenám v učiteľskom zbore. Andrej Matúrek správa školy a jeho manželka Maria Matúrková, Baucarčílová učiteľka, boli presťahovaní do Vrbove pri Krmuachu. Na riaditeľské miesto PŠO. vymenoval Pavla Bočárského def. učiteľa a na druhé miesto Magdalenu Pod'oru doc. učiteľku. Magdalena Pod'ová svoje miesto zaujal 3. sept. 1946, ale P. Bočárski svoje miesto len 27. sept. 1946 mohol obsadiť, lebo na starom pôsobení musel riaditeľstvo odovzdať.

Nové učiteľské sily už v začiatku školského roka pochopili, že bezpodmienečne odstránia nedostatky, ktoré sú stále prekážky na dosiahnutie školskej snovy. Najväčšou prekážkou je eta školská dochádzka. Riaditeľ školy hneď na začiatku školského roka zaslal podčiarkové združeniu, s tým cieľom, že v tomto združení budú mať učit. sily možnosť vysvetliť pred rodičmi potrebu školskej vschovy. Nedbalosť rodičov a nedostatky u žiakov sú výsledky vojny. Tr všetko treba odstrániť.

Dňa 18. oktobra bola slávnosť. Po bohoslužbách obyvatelia sa zišli v miestnosti školy, aby vypočuli program školy, ktorí priručili rodičom prehrávanie.

Slávnosť mala nasledujúci program:

1. Hymna.
2. Reč, predovšetkým P. Bojárski piad. školy.
3. Kto za pravdu horí... (dvojhlas.)
4. Básen: Sloboda.... František Karel.
5. Rečit. sbor: Deň slobody... n. Fricka.
6. Básen: 28. okt. - stua Chalová.
7. Čo je dvojročný plán... lajel. Bodová učiteľka.
8. Dvojročný plán a uskutočnenie: prisah.
9. Hymna.

Obecenstvo bolo veľmi spokojné, a prehrasenie o úspechu.

V januári Dorasta ČČK. bola usporiadaná vianočná otvorená slávnosť. Nakoľko dorast dostal od Amerického Červeného Kríža balík - boluňal vyhradený - s drobnými vecami, 24. decembra bol rozdelený vianočný stromček. Pekne básničky a veľ-veľa vianočných piesní spestily slávnosť, tak, že obecenstvo po rozdelení darčiek vo veselí nálade, prúšhajúc si o priebehu slávnosti pohovorili na pouali do svojich domov.

Keď vianočné miatky veľmi pekne spieval oštrohlasne spevácky sbor, čo organizoval P. Bojárski piad. školy.

V januári bola usporiadaná 30. hodínová politická škola. Mladenci veľmi usilovne navštevovali a poranne počúvali prednášiatka P. Bojárskéh.

16. februára bolo usporiadané divadelné predstavenie od O. Urbana: Kamenný chodník. Úspešný a humorný úspech bol výborný. Hrali herci: Ruzena Kedoročičová, Andrej Frohmarik, Ruzena Žitková, Jekub Žitka, Ľúfia Kárová, Sebastian Gurric.

7. marca bola slávnosť na pamiatku T. G. Masaryka nášho prvého prezidentu - osloboditeľa

Slávnostný program bol nasledovný.

1. Hymna.
2. Slávnostná reč P. Bojárski piad. školy.

3. Na Lánskou cíntrine... sborník písní a pí. Zs.
4. Těče voda, těče.... oper.
5. P. G. Masaryk... básně.
6. Kto za pravdu horí.... oper / dosjhlavne.)
 Žiaci I. a II. triedy predniesli tieto asi 12 pekné
 básničky.

23. I. 1947. bola spomienka na založenie opajeneckej
 ČA.

30. marca 1947. bola spomienková slávnosť ČSČK.
 Ten istý deň bola usporiadaná akadémia pro
 ciel „Pomáhajme návratným Slovákom“. Program
 bol veľmi dobre zostavený, prítomný hostia boli
 veľmi spokojní a úspeškom. Čistý vish 12.-kš bol
 odovzdaný Matice Slovenskej.

4. mája bola spomienková slávnosť nes májko
 boluatiava gen. A. R. Štefánika.

9. mája „Deň vitartva“ sme spomínali na
 dokončenie druhej svetovej vojny a na otvorenie
 Československej Republiky.

Národá družá nedela je v máji venovaná oslave
 národných hrdinov. My my sme usporiadali „Deň
 matiek“. Čista programun byly shodne, dobre nači-
 čenie, tak že slávnosť sa všeobecne veľmi páčila.
 hčast bola hojná.

28. mája sme usporiadali slávnosť a prítomnosti

63. Marodleniny nášho pariclenka D. E. Beneša.

Program:

1., Hymna.

2., Páim pariclenovi... A. Chátora 8. roč.

3. Podhrad ... Jozef Beduvarčík, 5. roč.
4. Otečovi ... Ľubica Habušová, 2. roč.
5. Slávnostná večer ... P. Bočárski učiteľ-škol.
6. Hodnotba ... J. Kovalčík 1. roč.
7. Páim prezidentom na 18. novembra .. Abibeta Nedoroščíkova, 5. roč.
8. Kolesa ... František Marek, 8. roč.
9. Kto sa pravdu bojí ...

3. 11. 1947
24. 11. 1947

16. júna bol majáles pre deti. Doli prítomný aj rodičia.

Treba ešte pripomenúť že behom šk. roka bol na úspešnej ústrednej školskej súťaži Štefan Štáur, a 24. 11. 1947. zase Pavol Riško šk. z Horného, všetko urobil v najlepšom poriadku.

Žiaci vyšších ročníkov na hod. hospodárskej nauky odovzdali školsku záležitosť, čo predtým bolo morárstvo. Pálčici toho robu boli vyradení vďaka pri plote. Školský rok sa skončil 28. júna 1947.

1947-48.

Školský rok 1947-48 sa začínal 1. septembra 1947. Školské deti išli na „Kei saucte“ a potom boli rozdelení do tried. Počas št. roku naša škola bola zasa rozšírená o jednu triedu. PŠO podľa počtu zapísaných žiakov poslalo III. postupnú triedu a súčasne bola vymenovaná Elena Kertová r. Jerdanová doc. učiteľka na tú novozriadenu triedu. Učiteľky staré triedy porotárs: Pavel Bočárski, riad. školy učí I. triedu; Magdaléna Bodová doc. učiteľka, učí II. triedu; Elena Kertová r. Jerdanová doc. učiteľka učí II. triedu.

Počet žiakov v triedach:	I. trieda	46 žiakov
	II. - " -	34 - " -
	III. - " -	36 - " -
	Spolu	116 žiakov. Deti sú

všetci Slováci a ríš. nátrienstra.

Prvá a tretia trieda chodi stricelavo do štátnej školskej budovy, II. trieda chodi do pravej budovy, ktorá je vzdialená pri škole v Kocunovom dome. V II. triede bola povolená jednoduchá frekvencia.

6. septembra bola usporiadaná školská slávnosť a príležitosti národného sviatku „Deň porotárov“ na ktorom slávnostnú reč prehovril Pavel Bočárski riad. školy. Posledný program vyplnil piesne a básne školských detí.

26. sept. bola pripomienková slávnosť na Sv. Mikláša.

Päťdň 28. sept. bolo zariadené rodičovské združenie a novozvolený výbor bude uniesť, či podajú žiadosť na ONV aby školské deti mohli dostať textílie.

28. oktobra bola usporiadaná školská slávnosť a príležitosti 19. výročia „Deň slobody“

Program: Hymna.

Slávnostná reč, P. Bočárski riad. školy.

Slobodník v... básň, A. Bočárski 1. roč.

Ja som Slovák - - R. Želovka 1. roč.

Ja som Slovák - - A. Palárová 1. roč.

Na deň slobody ...	báseň,	J. Horáček	2. roč.
Kto sa poarada dom ...	oper.		
Ľút' Slovák - Ľút' ...	báseň,	María Habušková	8. roč.
Prárod ...	"	Jalub. Ľeluka	8. roč.
Slovak oim ...	"	Audrej Habušová	6. roč.
Slovak ...	"	Mgr. Čučenthorá	7. roč.
Na deň slobody ...	"	Michal Kára	4. roč.
Storový oper „Hojže Bože“		výšň' poč.	
Kobrovl'štor ...	báseň	Janek Štoupný	4. roč.
Slovakovo moje, oščina moja ...	stor	} 5. trieda	
Ľed' a Slovák ...	"		
Od Dmaja hlbokého ...	"		
Pravoslavic, báseň -		Michal Beduvarič	3. roč.
Proz, Slováci ...		Štefan Kára	3. roč.
Mašit ni nám Bože báseň ...		Aurea Ľeluková	
Pauze na ľudské piesne ...		II. trieda	

Hymna

Rodičia a pitomní boli veľmi pobavení s dopisom.
 Dňa 7. nov. bola slávnosťou akademie a filozof. vstupu
 SSR. Po zaspievaní št. hymny slávnosťou prepošiel
 P. Bočárski, riad. školy. Rečník vydržal priateľské styky
 medzi ČSR a SSR.

Dňa 21. decembra usporiadal dorast ČSČK vianočnú stre-
 kovú slávnosť. Deti spoločne vydelili vianočný stromček.
 Predniesly pekné básničky, opievaly vianočné piesne a
 nakoniec rozdelili darčeky. Každý dostal niečo a tak s
 radosťou sa rozišly.

Dňa 4. januára MOR. usporiadala divadelnú predstave-
 nie. Kábrali od Urbánka: Pami pichtarke. hčest' bola
 taká veľká, čo ešte nikdy takto ľudí nebolo v našej
 škole. Veľmi dobre kábrali svoju úlohu: Aurea Ľeluková
 Aurea Medvoščiková, Ľepa Kárová, Audrej, Beduvarič, Josef
 Habušák a Jalub Ľeluka.

Dňa 7. marca bola pripomínková slávnosť na feri-
denta - osloboditeľa J. G. Masaryka. Program bol nasledovný:

- 1., Hymna.
- 2., Valaši love stečko spev T. Tr.
- 3., Pátičkovi Masarykovi .... A. Bočáček 1. roč.
- 4., Hlásnia reč: P. Bočáček, učad. škol.
- 5., Pátičkovi prezidentovi .... Michal Beduvarič 3. roč.
- 6., Pátičku starý náš ... T. Tr.
- 7., Pátičku milý ... Zuzanna Michová 3. roč.
- 8., Čo stalo chlapca budo .... Anna Želňaková 3. roč.
- 9., Prezidentovi .... Rudolf Želňak 1. roč.
- 10., J. G. Masaryk ... Jozef Kovalčík 2. roč.
- 11., Páim prezidentovi .... Michal Káva 4. roč.
- 12., Páim prez. Osloboditeľovi ... Mária Mačutková 5. roč.
- 13., Páim prezidentovi .... Pavol Šimončík 4. roč.
- 14., Na deň 7. marca .... Božena Šimončíková 8. roč.
- 15., Pátičkovi Masarykovi .... Zuzanna Želňaková 7. roč.
- 16., Kto sa presel horí.

Dňa 15. marca v rámci ČŠČK. bola usporiadaná
slávnosť „Mier ČK 1948“. Program dali žiaci; slá-
vnosti reč predovšetkým učiteľka Elena Chertová.

Dňa 11. apríla žiaci s učiteľským stromom sa zúčastnili
na Národnej omene v Bratislave, shivali odpadkové suroviny.

Kval. 26. 5. 1948 r.

Jozef Kovalčík
šk.

Dňa 21. apríla bola slávnosť a príležitosti odhlasovania
zákonu o zjednotenej úprave jednotného školstva. Riaditeľ
školy vo svojom prejave schválil zákon ako vydatý toľ
ľudom demokracie. Týmto zákonom sa uskutočnila stará
požiadavka učiteľstva.

1. mája bola slávnosť z príležitosti „Deň učarstva“
pamiatka na „gen. M. L. Štefánika“ a na 100. rok výročia
slov. nar. porstevia v r. 1848. Program bol veľmi dlhý preto
ani neuvádzam.

13. mája bol „Deň matiek.“ Deti prednášali, spievaly a
keďoby blahoželal svojej mamičke.

25. mája bola v Haligoriach po prvý raz oberskosa
učiteľská porada. Na pracovnej porade sa zúčastnili
všetci učitelia z okrem aj pán školský inšpektor Jozef
Šimko. Poradu viedol Ján Čerep riad. št. obr. učst.
školy z Spišskej Staršej Vsi. Krásny výstup mala hol. Eleua
Štefánová tridsať učiteliek v Haligoriach, prednášku mala
hol. Magdalena Škilauová flep. uč. z Rychvaldu.

26. mája bol na úspešnej pán št. inšpektor Jozef Šimko,
ktorý s úspechom bol veľmi spokojný.

28. mája bola slávnosť z príležitosti nar. prezidenta J. S.
Beneša.

13. júna školáci deti hraly divadlo od Lajtos-Sariabek: Slahy
hrst z Patrauskej doliny v 3 dejstvách. Diviu mala Magda-
lena Bočová, spevy naučili P. Bočárski, a tance G. Štefánová
Potrebni páty učila Margita Bočárská, mauielka riad. školy
Deti veľmi pekne zabraly svoju úlohu, obecenstvo bolo veľmi
spokojné, leu že ľudia v veľmi malom počte sa zúčastnili.

15. júna sa cisly deti z príležitosti, že bol zvolený za prezidenta
Republiky Klement Gottwald. Riad. školy pripravil jelo čas-
luby.

Školský rok sa zakončil 18. júna 1948.

Rok 1948-49.

Školský rok 1948-49 sa začína 1. septembra 1948. Škola s 8^{ty} tr. bolo „Vnori saucté“, potom deti boli rozdelené do tried. V jednotrovej triede počet žiakov: I. trieda 43, II. trieda 52, III. trieda 36, spolu 131 žiakov. Deti sú väčšou Slováci a pl. národnosť. Učiteľský zbor pozostáva: Pavol Bočárski, def. uč. por. riad. školy, Helena Mertová, def. uč. a PŠO ustanovilo na III. miesto Margitu Budričovu, v. p. uč., nahotko Magdalenu Budrovú bola preložená do Kapásových Darnovoch. Prvá a druhá trieda chodí striedavo a v III. triede je povolená jednoduchá frekvencia.

5. septembra bola slávnosť z príležitosti národného sviatku „Deň porstania“. Slávnosťu pčo prehovorel P. Bočárski, riad. školy, ktorý vypravil výpravu dňa 29. aug. 1948.

12. septembra bolo založené rodičovské združenie. Riaditeľ školy navrhol výpravu a úlohu tej organizácie. Rodičia zvolili výbor rodič. združenia.

Od 15. septembra prebieha na našej škole starostlivosť o dieťa medzinárodného detského fondu. Miesto vedie Pavol Bočárski riad. školy.

28. oktobra bola školská slávnosť z príležitosti 30. výročia „Deň slobody“. Slávnosťu pčo prehovorel riaditeľ školy, statný program vyplnily školské deti. Prehovorily príležitostné básne a pesničky. Margita Budričová, v. p. uč. naviedla pekné ľudové tance. Vtedy bola odovzdaná aj vrecná štúdia na školskom obore, ktoru potvrdili občania v dvojročnom budovateľskom pláne.

7. novembra bola školská slávnosť na pamiatku veľkej októbrovej revolúcie. Význam dňa hodnotil riaditeľ školy, priložil literárne básničky recitovaný školský deň. Na slávnosti boli prítomní aj občania.

23. novembra sme oslavovali 52. narodeniny prezidenta republiky Klementa Gottwalda. Jeho zásluhy hodnotil Pavol Bojárski, riad. školy. Priložené básničky a pierničky prednášali žiaci.

Od 9. novembra vyučovanie bolo porušené, nahotlo Margita Budrínová, výp. učiteľka sa zriekla, Elena Mextová, def. učiteľka zase ochorela, takže čo na škole ostal sám riad. školy, ktorý vyučoval suplorným.

Elena Mextová, def. učiteľka službu nastúpila 9. decembra a tak už vyučovali sme dvojaj. V III. triede sme zastupovali až do 15. kv. februára, kedy nastúpila Margita Bojárská, výp. učiteľka. Riaditeľstvo školy muselo priadať školský inšpektorát, aby ročníky boli rozdelené do jednotlivých tried inakto ako to bolo doteraz. Na návrh riaditeľa školy inšpektorát máin porobil zmeny, tak že I. ročník bol v perej triede, druhý a tretí ročník v II. triede a štvrtý-piaty ročník s oddelením neuplnej strednej školy v III. triede. Od 15. kv. februára vyučovanie nebolo porušené a nemali sme žiadne prekážky.

Od 1. marca naša škola bola preložená k novému staveniu školským inšpektorátu v Starej Dubnici.

Od 1. februára mali sme tieto školské slávnosti:

23. januára pamiatka na s. Lenina, program vypracoval učiteľský zbor spolu s MDR.

Dňa 6. februára sme slávovali pamiatku P. O. Hrivčaka -
lava. Prednášku mal P. Bojárski, riad. školy, básničky
prednášali žiaci školy.

26. februára sme slávovali 1. výročie februárového v'ľstia.

27. februára bola usporiadaná v škole divadelná predsta-
venie. Hlídka zahrala od Gererii Kusovej: Svedomie.

Pochvalu a uznanie dostali za krásne prevedenie úlohu
Margarita Marešová, Rozalia Medvešáková, Andrej Beduárski,
Jakub Želmeň a František Šallyš.

6. III. sme pripomenuli 150. výročie nar. polského básnika
Mierkiewicza.

Od 13. III. sme mali "Týdeň Čl-Polského priateľstva". Celý
týdeň pri výučbe bola ponúkaná na 3 veľmi dôleži-
té priateľstvo.

7. III. sme slávovali pamiatku J. G. Masaryka.

10. III. sme spomínali 100. výročie smrti Jána Halkeho.

Na 1. mája sme mali veľmi pekný program, ľudia
boli veľmi spokojní. Hlídka bola v Sp. St. Pri na
verejnú manifestáciu.

Od 1. do 8. mája sme mali "Týdeň tvor". Žiaci čelili
školy boli na výskúške a tam pomáhali ľuďom pri ra-
bore. 8. mája bol týdeň slávnostne zakončený.

Dňa 12. IV. 1949 sme usporiadali "Deň matiek". Toho roku
tá slávnosť vyzerala inakšie, ako vo iných rokoch.

Zapojili sa do usporiadania všetci verejný funkcion-
ári v obci. Pomáhali KS, MKN, JSSR, MNV, MVD.

Program vypracovali spoločne a bol veľmi uskutocnený.

Od 19. do 26. júna bol „Kričov detskej radosti.“ V rámci
tej akcie žiaci dali do poriadku školský dvor, vianočné stromy
neurobili väčšiu poruchu na čistotu v triede, zlepšili školský
doväčobok, obierali odpadkový papier a iné. Hospodáril
sme vylet do Beaurivallu a do Picuiv. Ko kojsak po
prijímaní MDF dostali žiaci jeseň?

Od 1. októbra až do konca júna prebiehala akcia
stravovania žiakov, ktorú spravovala obecná starostka
& učiteľka v rámci medzinárodného detského fondu.
Každý deň dostali mlieko, chlieb a maslo. Bohužiaľ, ale
učiteľka najmä viedla školy mal veľa ťažkostí s touto akciou,
keďže rodičia nechceli hrať úlohu letných výlety
pre žiakov.

Žiakov bolo toho menej, školský rok sa
skončil 30. júna 1949.

Vied: 15. XI. 1949

© Krumpholtz
Sti.

1949 - 50.

1., Školský rok 1949-50 bol začiaty dňa 24. októbra 1949. Tento školský rok sa započal s 121 žiakmi a to: v 1. triede 57 žiakov a v 11. triede 64 žiakov. Tretia trieda bola zrušená pre nedostatok učiteľských síl.

V tomto školskom roku sa začalo niektoré vyučovať, nakoľko boli zmeny v učiteľskom zozname. Pavol Bočársky, riaditeľ školy a jeho manželka Margita Bočárská, výjz. učiteľka boli preložené do malého Kamenea a Elena Mertová, def. učiteľka bola preložená do Gabinova na 4. triednu školu. Na riaditeľské miesto PŠVU vymenovala Anna Bedorová, výjz. učiteľka a na druhé miesto Mariu Veselovskú, výjz. učiteľku.

Noví učiteľské sily už na začiatku sa rozhodli, že z bezpodmienečne odstránia prekážky. Najväčšia prekážka je tá školská dochádzka. Pri tejto škole bola priadená neplná 4. triedna škola. Deti museli chodiť 9. ročník do školy. Riaditeľka školy hneď dala volať rodičovskú združenie s tým cieľom, že v tomto združení budú mať uč. sily možnosť vysvetliť pred rodičmi potrebu školskej dochádzky.

2., Dňa 28. októbra bola slávnosť. Sbratelia sa zišli v miestnosti školy, aby vyjadrili program žiakov, ktorí prinesli rodičom prekvapenie.

3., Dňa 15. decembra t.r. bola na tejto škole prevedená inšpekcia.

4., Oslovy 70. narodeniu J. V. Chalima a ich program:

14. dec. 1949.: 1., Výstava obrázkov,

2., Zahájenie.

16. dec. 1949.: 1., Hymny,

- 2., starostluj prejar, J. V. Kralin nas učitel' a priatel," bude mať diad. školy.
- 3., básni: Obová roba - rička.
- 4., storový oper, riaci I. triedy,
- 5., ukončenie piersňou práce.

18. dec. 1949.: 1., hymny,

- 2., starostluj prejar "Pracovní hrdinstvo sov. káki du, bude mať Marta Veselovská, výp. uč.
- 3., básni "Obrok" - riak.
- 4., roba na hudinách ráhri riak II. triedy,
- 5., ukončenie pokrirkom "Gláwa mu nešh rúje".

21. dec. 1949.: 1., hymny,

- 2., zahájenie predsedu MNV,
- 3., storový oper, riaci II. triedy,
- 4., solový oper dvoch riakov,
- 5., básni "Ked' ja budem veľkým" - riak II. tr.
- 6., ukončenie piersňou, Ulypska empana uobk

Dňa 24. januára 1950. na hunjšiu školu nastúpila službu Ľudmila Máhayová, def. učiteľka, pov. riaditeľka. Marta Veselovská výp. učiteľka bola preložená na národnú školu do Spišských Hlanušovic. Zastavené byly spojné triedy 1,2,3,4,5. poč. prvá tried. a 6.- až 9. poč. druhá trieda. Prvú triedu učí Ľudmila Máhayová, def. uč., pov. riad., druhú triedu Anna Nedorožková, výp. uč.

Dňa 5. februára 1950 bolo odohrané divadelné predstavenie p. t. "Kozie mlieko", ktoré nacvičovala osvetová referentka Marta Veselovská, výp. uč.

V mesiaci marci bolo prevedené sčítanie ľudu v našej obci. Na vyrovnaní ONV učiteľstvo hunjšej obci pripojilo sa a prevzalo funkciu sčítacieho komisára. Pri vykonávaní

tychto prác postupovalo presne a svedomite podľa daných pokynov.

7. marca 1950. bolo sté výročie narodenín Tomáša G. Masaryka. Z tejto príležitosti na jednej vyučovacej hodine boli školské oslavy.

10. marca 1950. na lunajšijú školu nastúpil miesto Anton Markevka, výp. uč. Triedy boli rozdelené takto:

I. tv. 1. roč. 2. roč. vyučujú Ľudmila Máharyová, def. uč.

II. tv. 3. roč. 4. roč. 5. roč. vyučujú Anton Markevka, výp. uč.

III. tv. 6. roč. až 9. roč. vyučujú Anna Nedoroščiková, výp. uč.

Od 10. marca začalo sa riadne vyučovanie s tromi uč. silami. Bolo to veľké uľahčenie pre učiteľov.

Z príležitosti 80. výročia narodenín V. I. Lenina, ktoré pripadlo na deň 22. apríla 1950, boli usporiadané na našej škole oslavy. Oslavy prebiehali pod heslom: „Pod vŕstvou Lenina za mier a socializmus.“ Od 21. apríla do 25. apríla 1950 vo vyučovacích hodinách obornamovalo sa riadno v osobnosti a dielom V. I. Lenina ako učiteľa a priateľa mládeže, tvórcu sovietskej demokracie a bojovníka za mier proti imperializmu.

Oslavy:

1. Hymny ČSR-SSSR.

2. Veľký deň - básne III. tv.

3. Hlavnostná reč: „Čo dáva Leninovo učenie mládeži.“ - Ľudmila Máharyová, def. uč. prv. riad.

4. Zdravstovij milaja Marusja - spev III. triedy.

5. Mali Glachanovci - vystup I. triedy.

6. Dva roky - básne I. triedy.

7. Porozrav robotníkom - básne II. tv.

8. Smelo len svätáci - spev II. tv.

9. Všeci pracujeme - výstup I. kv.
10. Píseň práce.

Oslavy sviatku práce začaly sa u nás dňa 30. apríla 1950 s nasledovným programom:

1. Hymny: Č.S.R. a SSSR.
2. Básneň 1. máj - III. kv.
3. Hlavnostná reč: Ludmila Mábayová, prv. riad.
4. Biela, modrá, červená - výstup I. kv.
5. Na deň 1. mája - básneň II. kv.
6. Trávnice - sborový spev III. kv.
7. Mor ho! básneň III. kv.
8. Práca - básneň I. kv.
9. Pri Pršporku - sborový spev II. kv.
10. Ludové tance - III. kv.
11. Píseň práce.

1. mája 1950 v Sviatok práce bola mohutná manifestácia v sídle nášho okresu Sp. Stará Ves, na ktorej manifestácii pochodovali učitelja a žiaci tunajšej školy.

9. mája 1950: Deň víťarstva.

Oslavy s nasledovným programom.

1. Hymny:
2. Mládeč - básneň III. kv.
3. Prednáška Ludmily Mábayovej, riad.
4. Slobody deň navítal nám - spev III. kv.
5. Československá republika - básneň II. kv.
6. My sme smelí - výstup I. kv.
7. Náš robotník - básneň II. kv.
8. Pioneri - výstup I. kv.
9. Píseň práce.

14. mája 1950. Deň matiek.

Oslavy s nasledovným programom.

1. Hymny
2. Uvítanie - básen III. tr.
3. Prednáška - Anna Nedoroščiková, vyjv. uč.
4. Za horami ďaleko - strojový spev III. tr.
5. Mamičkám - výstup I. tr.
6. Nad hrobom matky - básen II. tr.
7. Rytmičný tánc III. tr.
8. Moja mamička - básen I. tr.
9. Matka - básen III. tr.
10. Naša mat - básen II. tr.
11. Záklúčenie.

14. mája 1950. Mirová akcia.

Dňa 14. mája 1950 bola v našej obci rahájina podpisová akcia pri spoločnom zasadnutí MNV a SNV. Žiaci úplnej strednej školy podporovali slávnostné zasadnutie MNV v našej obci.

1950-51.

Dňa 1. septembra 1950 začal sa nový školský rok. Deti vstúpili akosi s radosťou do vyčistených miestností v duchu socialistickým.

Učiteľský zbor pozostáva: Ľudmila Mahayova, učiteľka prv. riaditeľka, a Povel Figura, učiteľ. Prvú triedu vedie Ľudmila Mahayova a druhú Povel Figura.

4. septembra 1950 bola oslava SNP.

6. októbra 1950 bola oslava k príležitosti Dňa Československej armády na 2. posledných vyučovacích hodinách. s programom.

7. októbra 1950 predviedli hru z NII z Bratislavy divadelné predstavenie „Väna Klenov.“ Divadlo bolo vo Veľkej Lesnej, ale účastnila sa mládež i z Haličovic a so sebou veľkom počte. „Väna Klenov“ je to hra od Šmankeviča s pokročilou tematikou. „V službe“, „Na druhý breh“ a „Hviezdy“ pre občanov mali kľboký morálny a pokročilý význam.

28. október bol dôstojne oslavovaný na tunajšom štadi.

25. XI - 3. XII. prebiehala v obci akcia: „Soboj knihy a hračky.“ Najväčšie knihy získala mládež.

Pred Vianocami navštal do obce Veľká Lesná divadelný kvišok zo Spišskej Starj Vsi, ktorý nahral div. predstavenia: „Kozie mlieko“, na ktorú sa účastnila aj tunajšia mládež.

21. XII. 1950 bola veľká oslava narodenin z. V. Halina, najväčší propagátor a ochranca mieru.

21. I. 1951. spomínková slávnosť 27. výročie smrti genial-

ného marxist. tvorí Lenina.

23. februára bola slávnosť shrňujúca v sebe 3. veľké udalosti: 1) Deň sov. armády, 2. februárové udalosti, 3. 70. výročie narodenia K. J. Vorosilova.

Mesiac marec a apríl prešiel bez závažnejších udalostí. Koncom apríla robili sme prípravu na oslavy 1. mája, radostného to sviatku všetkých pracujúcich celého sveta. Prišiel 1. máj. Žiaci ráno rana v halubicami mieru a so zastavami pripravení čakali na auto, ktoré nás malo odvieť do okresného sídla.

Nadišly jarné práce na poli. Zhoršila sa dochádzka. Žiaci ráčali pomáhať svojim rodičom. Na rodičovských združeniach sa hovorilo rodičom, aby posielali svoje deti do školy.

Školský rok sa skončil 30. júna 1951. Celkovo prepadlo 19% riakov.

1951-52

Školský rok 1951-52 začal sa dňom 1. septembra 1951, slávnostným spôsobom. Školopovinní žiaci zhromaždili sa na školskom nádvorí a odtiaľ riadení do trojštupov so spevom prešli celú dedinu. S pevným odhodlaním vyhrčila školská mládež do štartového roku budovania školy novej, školy slobodnej, socialistickej. Organizačný stav školy k 1. sept. 1951 bol stanovený podľa počtu riakov na tri triedy. Prvú triedu tvorí ročník 1 a 3. Druhá triedu tvorí roč. 2 a 4-5. Tretiu triedu tvorí oddelenie neúplnej

strednej školy pri Národnej škole s roč. 6, 7, 8 a 9.

Ziakov pri nedostatok ktorej uč. sily bolo rozdelené do dvoch tried. Prvú triedu tvoria žiaci 1, 2, 3. ročníka s triednou učiteľkou Ľudmilou Mahayovou. Druhá trieda tvoria žiaci 4.-9. ročníka s triedným uč. Jánom Čákom.

Nakoľko škola má len jednu učebňu, vyučujú sa striedavo.

V septembri vyučovanie prebiehalo normálne. Koncom septembra zhoršila sa dochádzka, nakoľko žiaci pomáhali pri jesenných prácach rodičom.

Naš pracujúci ľud v vďačnosti k svojim osloboditeľom poriadok každý rok od výročia Veľkej okt. revolúcie mesiac, v ktorom sa intenzívnejšie ako inokedy zaoberáme životom našich najväčších priateľov - Mesiac čob. sov. priateľstva. I naša škola sa zapojila do príprav rodného priebehu tejto akcie. Výstava sov. knihy a tlačí bola prevedená v triede a otvorila sa na účasti všetkých žiakov i dospelých súčasne s oslavami 34. výročia Veľkej okt. soc. revolúcie v Rusku. Tunajší učitelia mali v Mesiaci 4 prednášky o SSSR tu v obci a po 1-4 prednášky na iných susedných obciach. Celkovo bolo vidno, že akcia Mesiac splnila svoj cieľ. Knihy a výstavy si zakupovali žiaci, ba i dospelí, a zvyšujúce boli zakúpené pre žiakov, učiteľku a miestnu ľudovú knižnicu. Vyučovanie v triedach bolo zamerané na život v SSSR, žiakov neobyčajne bavilo a povzbudilo.

21. decembra sme mali v škole slávnosť z príležitosti narodenin sudr. Galina, ktorého už i naši

šiaci zo zapadnej dedinky povarujú za úprimného priateľa. Kultúrne vložky vytvorili šiaci, slávnostný referát mala súdr. Mařayová.

21. januára je na našich školách dňom smútku za prvým rásťancom svetového proletariátu súdr. Leninom. Túto spomienku sme odbravili na 2 posledných vyučovacích hodinách.

Pokočné vysvedčenie niektorých mojich žiakov potešilo, iných rarmútilo. Je chyba, že som musela ostať učiť sama, že KNV-uf V. stále nemá dostatok síl. Pracujem koľko vládnem, viac ľudí však viac spraviť. Dúfam, že na budúci rok moji šiaci nebudú o to ukrátení čo im ja už nevládnem dať, že bude tu pridelená ešte jedna učiteľská sila.

Mesiace február, marec a apríl prešiel bez ravašnejších udalostí až na vyskytnuvšiu sa chrípku, ktorej podľahla väčšina žiakov, takže okresný lekar určil rátvor školy.

V posledných aprílových dňoch sme robili horlivé prípravy na oslavy 1. mája - dnes už radosťného sviatku všetkých pracujúcich. Už ravačas rána sa rozbehly ko Spiš. St. Uvi autá, aby dovierly pracujúci ľud celého okresu do svojho sídla. Žiaci tunajšej školy so rásťavkami a s holubicami mieru v rukách tiež oslávili 1. máj. Poobede sme boli autami dopravení späť.

S jarmými prácami pokleslo i percento školskej dochádzky, lebo deti rúčaly pomáhať svojim rodičom. Vynaložila som všetko svoje úsilie na to, aby šiaci nevymeškávali vyučovanie rbytoč-

ne a bez príčiny. Rodičovské sdrúženia (sdrúženia)
bývaly - na ktorých rodičia diskutovali o svojich
deťoch.

Školský rok sme zakončili normálne 28. júna.

1952-53.

Boj za mier!

Prisvätiť nápadných imperialistov, keď mier si
zasluhujeme a uhájime!

To je naplniť cieľ našej práce a z toho vyplý-
va i dôležitá požiadavka pre školu, vybudo-
vať z nej školu skutočne vlasteneckú, skutočne
socialistickú!

Školská budova obnovená a vyčistená ex
prázdničky prijala 1. sept. 1952 v svoju náruč
100 žiakov. Na škole som opäť sama, dúfam
však, že v krátkom čase príde niejaká posila.
Vyučujú sa opäť študovo doobede i poobede.

Práca ide normálnym tempom. V
októbri prichádza na tú najšiu školu s. Andrej
Vaneček, ktorý sa práve vrátil z voj. prí-
siennej služby. Začína vyučovať II. tr. 3, 4. a 5.
postupný ročník. Koniecne 2 sily!

7. novembrom začíname Mesiac českoslo-
vianskeho priateľstva, znova s veľkým nad-
šením. Žiaci píšali listy sovietskym priate-
ľom

Prenášame úlohy, nanesené v celo-
státnou funkciou, ktorá sa kanala 1. a 2.

dec. 1952. v Bratislave.

21. decembra sa opäť tesíme plnému re-
vii milovaného učiteľa národov, sudr. Kalina.
Školná slávnosť s bohatým programom bola
na 2 vyučovacích hodinách.

Vianočné prázdniny boli normálne
dlhé. Učiteľia ich využili k štúdiu politickej
a odbornej literatúry. Pôročné prázdniny však
boly v dôsledku hojného výskytu chrípky pre-
dlžené Ministerstvom školstva o 14 dní. Jednotlivé
slávnosti byly na škole usporiadané vždy na
posledných vyučovacích hodinách osobitnú po-
zornosť venujem oslavám februárového veter-
stva nášho ľudu, ktorej aj občania venovali
väčšiu pozornosť.

5. marca zastihla náš národ veľká
strata. Náhle zomrel sudr. Stalin, našimi deťmi
tak milovaný vođa a učiteľ. Takho bolo rí-
kom, ktorú prvú rax počúvali z našich úst
kúto zdrcujúcu rvest. Pri spamienkovej smutoč-
nej tryzne očka mnohých sa rozosily.

14. marca ¹⁹⁵³ nova strata. Odchádza i sudr.
Gottwald, náš prvý robotnícky prezident. Žiaci
nad jeho rakovou opakujú slová prisahy, kto-
rou sa náš pracujúci ľud zaviazal, že bude
ďalej kráčať ním vytyčenou cestou.

V prvý jarný deň dostávame druhé-
ho robotníckeho prezidenta na prezidentské
miesto a deti i žiaci s uspokojením hľadja
na jeho tvár, tesiac sa, že máme vođu,

hodného miesta svojho predchodcu.

V apríli sme mali inspekciu. Sudr. Milly, okres. škol. inšpektor prehliadol vedenie tunajšej školy a vyučovacie výsledky ako i mentalitu žiakov. Z jeho slov i zo zápisnice vysvitá, že bol celkove spokojný s výsledkami našej práce vzhľadom k tunajším sťaženým pomerom.

Prvý máj sme oslávili opäť radostne. Manifestovali sme za mier a oslavovali svoje pracovné víťazstvo. Žiaci sa zúčastnili osláv v Sp. St. Usv.

V máji 1953 sme prijali i veľký dar našej rodnej Strany a vlády - nový školský zákon. Každý s potešením, lebo vidíme akú starostlivosť má náš režim o školstvo, ako praktický dôcha rast nášho ľudu.

16. júna bola klasifikačná porada, na ktorej sme prevedli kanecoročnú klasifikáciu žiakov vo všetkých ročníkoch. Na celú školu bolo 18% žiakov, ktorí neprospejú a nemohli postúpiť do vyššieho ročníka. Tiež sme zhodnotili celoročnú prácu. Školský rok bol ukončený rozdáním školských vysvedčení. Žiaci s radostou odhodali na prázdniny, aby nabrali nových síl do ďalšej práce v nastávajúcom školskom roku.

Školská kronika napočítaná šk. r.
1921/-22 a ukončená šk. r.
1952/-53 bola ukončená bez
očísťovania a autentizovania. Pokra-
čovanie šk. kroniky je pokračovanie
v novej knihe.

Dovolený uzavrät
dňa 7. jan. 1953.

[Handwritten signature]
riad. šk.

